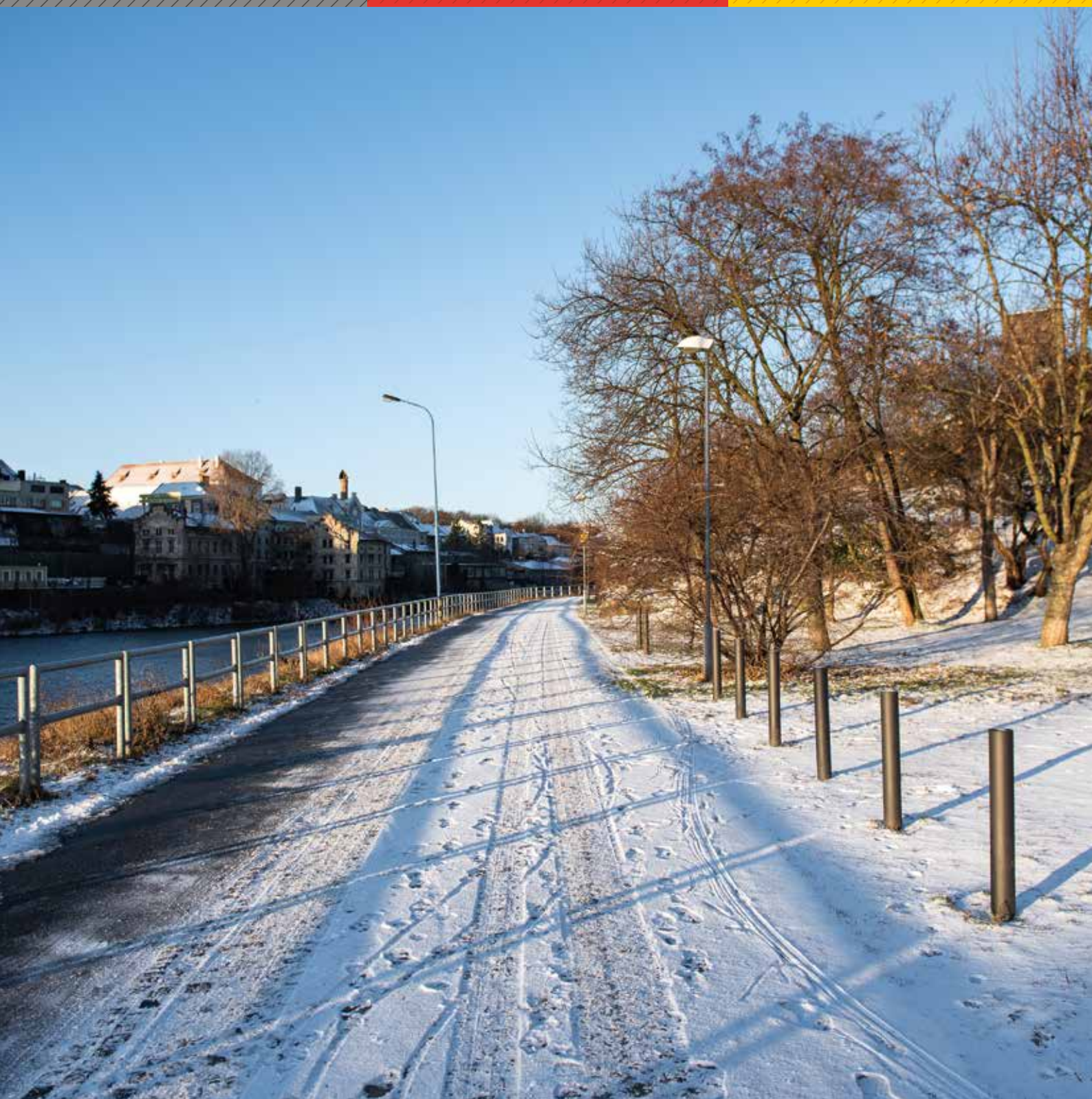


Téma: Co je malé, ... to ještě žije?

Rozhovor s Robertem Kučerou

Představujeme: Oldřich Jirsa



Slovo úvodem



Vážení kolínští spoluobčané, před 5 lety jsme se po dlouhém úsilí dozvěděli, že se nám podařilo vybojovat obrovskou dotaci na Bartolomějské návrší. Jedna z největších změn v historickém jádru Kolína za poslední desítky let proběhla. Nebylo to jednoduché, v jednu chvíli jsme sice dotaci téměř ztratili, ale následně se nám ji podařilo vybojovat zpět. Vzhledem k tomu, že některé pozemky i budovy (kostnice, zvonice) na návrší jsou v majetku církve, byla mezi městem a Římskokatolickou farností Kolín uzavřena dlouhodobá nájemní smlouva na tyto pozemky a objekty. Ministerstvu pro místní rozvoj se však forma této smlouvy nelíbila, a tak navrhlo dotaci nepodpořit. My jsme ale měli zcela opačný názor, proto jsme využili možnosti přezkumu hodnocení a odvolali jsme se. Po všech peripetiích dal poskytovatel dotace městu Kolín za pravdu. Při opravném řízení jsme byli úspěšní, naše žádost byla přehodnocena, tentokrát v náš prospěch. Kdybychom o to nebojovali, návrší by se rekonstrukce nedočkal. Některé projekty jsou náročné jak pracovně, tak časově a dalece přesahují jedno krátké volební období. Ať už na radnici zůstanu, nebo nezůstanu, vzpomínka na tuto realizaci mě bude provázet po celý život.

V Kolíně vznikl zcela ojedinělý, krásný a nový prostor. Kostnice byla kompletně zrekonstruována, včetně kosterních pozůstatků. Stará škola také, ve spodní části byla umístěna funkční černá kuchyně, byla vytvořena replika staré školy z 18. století, též zde byly umístěny významné fragmenty, exponáty a popisy událostí, které provázely nejen areál chrámu sv. Bartoloměje, ale i celý Kolín od jeho založení až po současnost. Ve zvonici vzniklo malé lapidárium, v prvním podlaží expozice chrámového pokladu a expozice zvonů, v horním patře pak prostory pro expozici. Kompletní obnovou prošly hradby a zelené parkány.

Není to však konec. Farnost získala dotaci na pokračující obnovu samotného chrámu. Nové varhany, dokončení restaurování kaplí, oltáře a mobiliáře, nové osvětlení interiérů a nové ozvučení, to vše je součástí projektu. Bude opravena a zpřístupněna krypta a vytvořeno zádveří u hlavního vchodu chrámu v západním průčelí. Práce již probíhají a do konce roku 2023 bychom se měli dočkat otevření našeho kolínského skvostu. Moc se na to těším. Přejí vám krásné předjarní dny.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

Domovy pro seniory Informace ze sociálních služeb	4
Obnova radničního atria Oprava čeká atrium i socha Rolanda	6
Kolínské divadlo se Múz nedočkalo Jaroslav Pejša pátral po historii soch	7
Kolínské proměny ve fotografii Křest knihy Proměny města Kolína 2	8
Obstojí malý obchod proti řetězci? Reportáž z malých obchůdků ve městě	10
Nejdůležitější je čas Rozhovor s Robertem Kučerou	12
Ze skicáku architekta Nápady studentů architektury, knihovna aj.	16
Jezdíte se bavit jinam? Kolínáci odpovídají v anketě	17



Rozhovor s přímáčem záchranné služby Kolín Robertem Kučerou naleznete na str. 12

Kam na výlet? Za šternberskou hvězdou do Zásmuk	19
Ředitel kolínského kláštera Představujeme Oldřicha Jirsu	21
Akce pro seniory Přehled akcí na 1. pololetí roku 2022	28



Foto: Hana Morová

Černobílá fotka ukáže vždy něco trochu jiného než barevná popisná fotografie. Stíny, světelné odrazy, atmosféru. Tento pohled u zálabské skály blízko Radimského mlýna je, stejně jako úvodní fotografie Zpravodaje, z 22. ledna. Zatím jediného letošního dne, kdy napadl alespoň malý sněhový poprašek.

Nové investice

Na zastupitelstvu města Kolína bylo schváleno I. rozpočtové opatření. Při schvalování rozpočtu pro rok 2022 v listopadu loňského roku nebyla ještě známa plná výše příjmů z daní. Nyní má město k dispozici navíc cca sto dvacet milionů korun, které v rámci rozpočtového opatření použije co nejvíce proinvestičně. Z nejvýraznějších investic, které nově pro letošek přibudou, to jsou:

- Rekonstrukce povrchu komunikací. Nově bude opraveno cca 8–10 komunikací, které nevyžadují výměnu kanalizace či plynového potrubí, pouze výměnu pojízdné plochy.
- Kompletní rekonstrukce ulice Sadová, tzn.

rekonstrukce kanalizační stoky, komunikace a veřejného osvětlení.

- Rekonstrukce ulice Karlova. Zde by měla proběhnout i rekonstrukce kanalizace a následně oprava fasády rohového domu včetně výměny oken. Jedná se o dům u náměstí, kde sídlí optika.
- Výměna podlah v tělocvičnách některých ZŠ.
- Studie, historické průzkumy a navazující projektová dokumentace na rekonstrukci domů v ulici Na Hradbách v židovském ghettu. Jedná se o bývalou židovskou radnici a rabinův dům.
- Rekonstrukce atria budovy radnice. Ta zahrnuje rovněž opravu kanalizace, odvlhčení prostoru aj. (více na str. 6).

Nepřehlédněte!

Kateřina Zoubková novou radní

Na lednovém jednání Zastupitelstva města Kolína byla zvolena po rezignaci Víta Rakušana novou radní Kateřina Zoubková. Je dlouholetou zastupitelkou za Změnu pro Kolín. Kateřina Zoubková je učitelkou ZŠ Kmochova a rovněž předsedkyní školské komise Rady města Kolína.

Odhalení pamětní desky štábního kapitána Václava Morávka

V neděli 20. března ve 14 hodin bude slavnostně odhalena pamětní deska k 80. výročí hrdinské smrti brigádního generála in memoriam Václava Morávka na rodném domě v Luční ulici č. p. 28 v Kolíně. Při příležitosti tohoto výročí se 18. března v Klubu Scapino uskuteční koncert kapely EPHYDEMYE. Začátek v 19 hodin.

Vlajka pro Tibet

Rada města Kolína odsouhlasila připojení se k akci „Vlajka pro Tibet“. Tato vlajka bude vyvěšena dne 10. března na kolínském radnici. Cílem každoroční mezinárodní kampaně je poukázat vyvěšením tibetské vlajky na porušování lidských práv v Tibetu. 10. březen je výročím povstání Tibetanů proti čínské okupaci.

Kontrola parkování u Hankovce

Od 9. února je spuštěn v úseku od pekařství Hankovec až po křižovatku s ulicí Na Hradbách kamerový systém, který v úseku kontroluje povolenou dobu stání 20 min. Jde o tři kamery vybavené softwarem, který je schopný rozpoznat registrační značku vozidla, vyhodnotit dobu jeho parkování a data o provinilcích poté předávat městské policii. Systém uvedla do provozu kolínská firma SPEL, a.s., která již ve městě instalovala několik chytrých řešení. Záměrem není rozdat co největší množství pokut, ale zpřístupnit tuto lokalitu všem řidičům, kteří potřebují v centru Kolína na krátkou chvíli zastavit.



Foto: Hana Morová

Přestože se nad pořádáním tříkrálové sbírky letos vznášela řada otazníků, dobrá věc se nakonec podařila. Na Kolínsku sbírka probíhala pod záštitou Farní charity Kolín. Ta vyslala do terénu 29 skupinek, které do kasiček nasbíraly 123 182 Kč. Vybrané finanční prostředky zajistí fungování potravinové a materiální pomoci pro nejchudší lidi, seniory a rodiny s dětmi na Kolínsku. „Velké poděkování patří našim dobrovolníkům, na které je vždy spolehnouti, a samozřejmě všem dárcům,“ zhodnotil výsledek sbírky Petr Zavřel, ředitel Farní charity Kolín. (na snímku druhý zleva)

Dotace pro sport

Tak jako každý rok jsou v lednu schvalovány dotace pro sportovní kluby. Podpora sportu je v Kolíně velmi výrazná a je násobně větší než v okolních městech. Celkový úhrn dotací činil 24 milionů korun, částka je zhruba stejná jako v loňském roce. Tyto finance jsou určeny velkým sportovním klubům, zejména hokejistům, fotbalistům, basketbalistům, atletům, házenkářům, volejbalistům, a to jak na činnost dospělých týmů, tak zejména na činnost dětí a mládeže. Dalších 3,7 milionu korun bylo schváleno jako programová dotace pro všechny menší sportovní kluby, kterých je v Kolíně registrováno téměř osmdesát. Částka se rozděluje dle velikosti členské základny klubů a dalších parametrů.



Podpora kultury

Roční dotace byly schváleny také pro pořadatele tradičních kulturních akcí. Jedná se např. o připomínku bitvy u Kolína 1757, Císařský den, 27. ročník celostátní přehlídky pantomimy Otevřeno, hudební festival Southern Rock & Blues, Post Bellum na akci Příběhy našich sousedů, Otevřenou ulici, Kolínský majáles, dotaci pro skauty aj.

Spolupráce s církví

Zastupitelstvo schválilo rovněž dotaci pro pravoslavnou církev na spolufinancování opravy interiéru kostela sv. Jana Křtitele ve výši sto tisíc korun. Dále dotace pro římskokatolickou církev – na rekonstrukci interiéru kostela Nejsvětější Trojice u Úřadu práce dvě stě tisíc korun a na spolufinancování revitalizace kompletních oprav vnitřních částí chrámu sv. Bartoloměje. Zde se město podílí tři sta tisíci korunami z celkových šedesáti milionů korun nákladů. Farnosti se podařilo získat téměř 90 % nákladů formou dotace od Ministerstva kultury.

ZPRAVODAJ MĚSTA KOLÍNA, měsíčník, zdarma. Registrace u Ministerstva kultury ČR pod e. č. 10647. Vydavatel: město Kolín, Karlovo náměstí 78, 280 12 Kolín, IČ: 235440. Redakční rada: Mgr. Michael Kašpar, Mgr. Iveta Mikšíková, Michal Najbrt, Ing. Gabriela Malá, Mgr. Petr Kesner, Petr Král, Ing. Radek Smutný, Filip Šádek, Mgr. Michal Müller. Šéfredaktorka: Mgr. Hana Morová, redaktor: Vladimír Sládek, externí spolupráce: Mgr. Jan Zvelebil, administrace: Oddělení marketingu a cestovního ruchu, tel. 321 748 236, e-mail: zpravodaj@mukolin.cz. Grafika: ADJUST ART, spol. s r.o. Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o., Plzeň. Náklad 16 000 výtisků. Toto číslo vychází 28. 2. 2022. Uzávěrka pro další číslo: 8. 3. 2022. Foto na titulní straně: Hana Morová



MÍSTO, KDE LIDÉ MOHOU NAJÍT NOVÝ DOMOV



V každém vydání Zpravodaje se snažíme informovat občany o různých sociálních službách a organizacích v Kolíně, které pomáhají seniorům, nemocným či lidem v nouzi. Tyto organizace mají

v naší společnosti nezastupitelné a potřebné místo a naším úkolem je dávat o nich lidem vědět, pomoci zprostředkovat informace, aby doputovaly k těm, kteří je opravdu potřebují. V jednom z minulých čísel Zpravodaje jste se mohli dočíst také o činnosti pečovatelské služby v Kolíně. Tentokrát bychom vám rádi přiblížili kolínské domovy pro seniory. Ty stejně jako pečovatelská služba spadají pod organizaci Městské sociální a zdravotní služby, kterou vede paní ředitelka Bc. Ivana Nováková

Paní ředitelko, můžete nám říci, kdo může využít vaši sociální službu domov pro seniory?

Domov pro seniory je sociální pobytová služba, která poskytuje podporu, pomoc a péči občanům starším 65 let, kteří potřebují v důsledku zhoršeného zdravotního stavu, omezení soběstačnosti a obtížné sociální situace celodenní podporu, pomoc nebo i celodenní péči. Ani za pomoci rodiny, přátel nebo terénních sociálních služeb již nevládají život v domácím prostředí. Sociální služba v domově pro seniory je dostupná 24 hodin denně, 365 dní v roce a její poskytování je zajištěno odborným a kvalifikovaným personálem.

V kolika objektech provozují Městské sociální a zdravotní služby domovy pro seniory?

Máme dva objekty. Ten větší, s kapacitou 76 lůžek, je umístěn v ulici Nad Zastávkou neda-



Dechový orchestr Harmonie chodí hrát do domova Nad Zastávkou pravidelně. České písničky a zvláště ty Kmochovy, to jsou pro seniory krásné vzpomínky.



Foto: Hana Morová

Michal Najbrt s ředitelkou Městských sociálních a zdravotních služeb Ivanou Novákovou na zahradě v domově pro seniory v ulici Nad Zastávkou. Od jara do podzimu je zahrada pro obyvatele oázou k odpočinku, k vyhrívání se na sluníčku, hrají tu hry, pijí káfičko a občas se to tu promění i v koncertní sál.

leko Kmochova ostrova. Menší budova s kapacitou 20 lůžek se nachází na sídlišti ve Slovenské ulici v blízkosti restaurace Česká koruna.

Jaké činnosti v rámci poskytování sociálních služeb v domově nabízíte?

Zajišťujeme především celou řadu základních činností, jako je ubytování, stravování, pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, sociálněterapeutické činnosti, aktivizační činnosti, pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí. V rámci sociální služby samozřejmě poskytujeme základní sociální poradenství a ošetrovatelsko-rehabilitační péči.

Jakých aktivit se seniory u vás v domově mohou účastnit?

I v domově lze žít aktivně a tvořivě, každý den se něco děje. Naši seniory si mohou zahrát společenské hry nebo se věnovat trénování paměti, zacvičit si na židlích, procvičit i ruční tvořivost či zhotovit pro potěšení mnoho hezkých výrobků. V jídelně promítáme také oblíbené filmy. I přes složitou situaci v loňském roce proběhlo několik přednášek na různá témata, několik hudebních vystoupení, seniory přišli v září potěšit i hudebníci z Harmonie Kolín. Velice oblíbené jsou tzv. „kavárničky“, tedy posezení při kávě s různým zaměřením, nechybí samozřejmě ani zpívání. V předvánočním období se seniory pečeme vánoční cukroví. Štrůdly, vánočky, bábovky či bramboráky u nás v domově voní i v průběhu roku.

Co nového se vám podařilo zrealizovat pro vaše klienty?

Osobně mám velkou radost z toho, že se nám postupně podařilo zrušit velké čtyřlůžkové pokoje. Novinky jsme zavedli i v oblasti stravování. Klienti mají možnost vybírat si dvakrát v týdnu ze dvou jídel. Součástí narozeninových oslav klientů je příprava jejich oblíbeného pokrmu, což řada z nich přivítala s velkým nadšením.

Málokdo také asi ví, že máme u nás v domově Nad Zastávkou krásnou zahradu s altánkem, lavičkami, jezírkem, jejíž část jsme i nově osázeli. Je to prostor pro příjemné posezení v zeleni. Klienti zde mají možnost trávit čas ve společnosti blízkých nebo přátel. Využíváme ji i jako koncertní sál pod širým nebem.

Na koho se obrátit v případě žádosti o poskytování vašich služeb?

Žádost o poskytování sociálních služeb a další informace lze získat na webových stránkách www.mszs.cz nebo přímo v domově. Každý ze zájemců má možnost si naše prostory prohlédnout, samozřejmě za dodržení aktuálních hygienických opatření. Veškeré informace o provozu, poskytovaných službách a úhradách získáte u sociálních pracovníků: Mgr. Vlasta Sysalová, tel. 601 304 920, Petra Šebestová, DiS., tel. 702 295 527 (domov Nad Zastávkou), Mgr. Miroslava Čížková, tel. 601 304 925 (domov Slovenská) nebo ředitelka Bc. Ivana Nováková, tel. 321 717 661, e-mail: mszs.kolin@mszs.cz.

Michal Najbrt

S NOVÝM ROKEM NOVÁ ŘEŠENÍ V OBLASTI EXEKUCÍ

Od ledna letošního roku začalo platit několik novinek, které mohou přispět k řešení dluhové situace občanů zatížených exekucemi. **Občanská poradna MELA, o.p.s.**, tyto změny sleduje a každému, kdo se na ni obrátí, nabízí odborné sociální poradenství jak v oblasti dluhů a exekucí, tak dalších přídružených oblastí, jako je problematika bydlení, rodinných a partnerských vztahů, sociálního zabezpečení, pracovníprávní vztahů a mnoha dalších.

Na konci ledna skončila akce Milostivé léto, která pomohla řadě lidí zbavit se svých exekucí vůči veřejnoprávním institucím. Naše poradna v rámci této akce podpořila celkem 43 klientů. Pro ty, kteří akci nemohli nebo nestihli využít, platí od nového roku celá řada legislativních změn, které mohou přispět k řešení jejich situace.

Jaké jsou nové úpravy, které by lidé v exekuci mohli využít?

Mění se pořadí splácení dluhu povinného ve výkonu rozhodnutí a exekuci. Nejprve se splácí na náklady soudu na výkon rozhodnutí nebo exekuce, poté na jistinu, pak



Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

na úroky, úroky z prodlení a náklady oprávněného. Eliminují se tak situace, kdy povinný splácel pouze úroky bez vyhlídky na splacení původního dluhu.

Mění se evidence v centrální evidenci exekucí (CEE). Nově se zapisují údaje o oprávněném, tedy věřiteli, jehož nárok je v exekučním řízení vymáhán. Dlužník tedy snadněji získá informace o svém dluhu.

Mění se okruh lidí, u kterých může být provedena mobiliární exekuce. Nově exekutor nemůže zabavit movitý majetek u exekucí

vedených na dluhy z dětství. Dále u exekuci vůči osobám, které pobírají invalidní důchod ve druhém či třetím stupni invalidity nebo důchod starobní. Těmto vybraným skupinám již exekutor nemůže přijít zabavovat věčný majetek v jejich bydlišti.

Zastavují se některé bagatelní (zanedbatelné) dluhy. Za bagatelní je považován takový dluh, u něž původní jistina nepřesahuje částku 1 500 Kč. Pokud nebylo po tři roky v exekuci nic vymoženo a věřitel na základě výzvy nesložil do 31. 3. 2022 zálohu na pokračování řízení, bude exekuce na bagatelní dluh zastavena.

Počátkem letošního roku se tedy otvírá řada možností, jak lépe řešit exekuce. Rádi vám další informace, podporu či pomoc poskytneme v Občanské poradně MELA, o.p.s., která je otevřena každý všední den od 9:00 do 15:30 hod. Pro využití osobní konzultace doporučujeme objednat se na níže uvedeném telefonním čísle.

Občanská poradna MELA, o.p.s.

Jeronymova 883, 280 02 Kolín

Telefon: 736 620 819

E-mail: poradnamela@gmail.com

POMOC RODINNÝM PEČUJÍCÍM

PEČUJETE O SENIORA? POMŮŽEME!

- Staráte se o svého rodiče nebo partnera s demencí?
- Znáte někoho s Alzheimerovou nemocí ve svém okolí?
- Tušíte, že budete o někoho blízkého pečovat, a nevíte, co vás čeká?
- Potřebujete zjistit, na co máte nárok?
- Chybí vám informace?

Můžeme vám poradit a naše služby jsou zdarma. Víme, jak je péče o blízkého člověka náročná, a proto pro vás máme náš poradenský tým:

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK PSYCHOLOG PRÁVNÍK
NEUROLOG ZDRAVOTNÍ SESTRA VÝŽIVOVÝ SPECIALISTA

Poradenství probíhá osobně, telefonicky i elektronicky (chat, e-mail).



KONTAKT PRO KOLÍN A OKOLÍ:
Milada Siblíková
tel.: 608 865 772
kolin@dementia.cz

Můžete nám také anonymně napsat na chat na našich stránkách:
dementia.cz/chat/

DEMENTIA

VÍTE, ŽE JSME TADY PRO VÁS VE 25 MĚSTECH STŘEDOČESKÉHO KRAJE?



Benešov
Beroun
Čáslav
Čelákovice
Černošice
Český Brod
Dobruška
Hořovice
Hostivice

Kladno
Kralupy n. Vltavou
Kutná Hora
Kolín
Lysá n. Labem
Mělník
Mladá Boleslav
Mnichovo Hradiště
Nové Strašecí

Nymburk
Příbram
Rakovník
Říčany
Slaný
Stará Boleslav
Votice

RÁDI VÁM POMŮŽEME PŘI PĚCI O VAŠEHO BLÍZKÉHO S PORUCHAMI PAMĚTI.
PORADENSKÝ TÝM ORGANIZACE DEMENTIA

Kontaktní informace pro vaše město najdete na druhé straně.

jeme sociálně právní poradenství, psychosociální podporu, vzdělávání v oblasti každodenní péče a komunikace s nemocnými. Zajistíme testování paměti, aktivizaci vašeho blízkého a vám pomůžeme zorientovat se v konkrétních praktických záležitostech (jak a kde žádat o příspěvek na péči, jak si zajistit potřebné kompenzační pomůcky...).

Veškeré služby jsou zcela zdarma

Podporu pečujícím poskytujeme v terénu, tj. u vás doma, nebo v příjemném prostředí nového komunitního centra na Zálabí v Mnichovické ulici 1630. Zde nás najdete každé úterý od 12 do 17 hod. Nabízíme též on-line formu komunikace, která vám ušetří čas. K dispozici vám jsou odborníci – například z oblasti sociální práce a péče, práva, neurologie, psychiatrie, výživy a duchovní péče.

Pokud vás trápí problémy spojené s domácí péčí, můžete se na nás obrátit prostřednictvím telefonu 608 865 772 či 775 403 350, e-mailu kolin@dementia.cz nebo využít možnost chatu na <https://dementia.cz/chat>.

Těšíme se na vás.

Milada Siblíková a Eva Malovcová

Pečujete doma o svého blízkého s poruchou paměti? Pak jsme tu právě pro vás! Organizace Dementia poskytuje své služby již v 25 středočeských městech. Nabízíme všestrannou

odbornou pomoc a doprovázení i vám, kteří v Kolíně či jinde na celém Kolínsku pečujete o blízkého člověka s Alzheimerovou nemocí či některým jiným typem demence. Poskytu-

BUDOVU RADNICE LETOS ČEKAJÍ NEMALÉ OPRAVY

Roland na čas opustí průčelí radnice

Nad neorenesančním štítem arkýře východního křídla budovy radnice trpělivě shlíží na centrum města již od roku 1899 měděná socha rytíře Rolanda od sochaře Vilíma Amorta. Stojící figura vysoká včetně praporec 384 cm má na sobě brnění a přilbu se zvednutým hledím ozdobenou vztyčeným peřím, v levé ruce drží před tělem korouhev s praporem a v pravé ruce svírá meč, jehož hrot směřuje před špičky nohou. Postoj rytíře na průčelí radnice je velice neústupný, hrdý a symbolizuje městská práva. V loňském roce provedla firma Pasířství Houska & Douda restaurátorský průzkum zaměřený na stav vnitřní konstrukce, kotevních prvků a statiky sochy. Průzkum odhalil závažné problémy s kotvením a doporučena byla též kompletní oprava. V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele a v březnu bude socha demontována a odvezena. V ateliéru budou provedeny mechanické opravy či výměny poškozených měděných dílů a spojí s důrazem na zachování přírodní patiny. Poté bude do-

chovaný povrch vyčištěn a celoplošně fixován voskem s následným zaleštěním. V případě většího rozsahu oprav a nemožnosti dochovat původní patinu budou poškozené části nově patinovány a zavoskovány. Vnitřní konstrukce čekají opravy či posílení stejně jako kotevní prvky. Na veškeré práce budou dohlížet zástupci památkové péče. Rytíř se na své místo navrátí v závěru roku.

Atrium radnice v novém

Tak trochu zapomenutým místem, které možná některým Koliňákům nic neříká, je atrium radnice – volný prostor sevřený ze tří stran budovami městského úřadu, částečně viditelný z pasáže k městským terasám a vstupu do Městského společenského domu. Na úpravu atria vyvolanou zejména potřebou rekonstrukce inženýrských sítí, na opravy fasád dotčených zemní vlhkostí a zabezpečení odvětrání suterénních prostor byla vypracována v roce 2019 Ing. arch. Danou Jirovskou studie, na kterou navázalo zpracování prováděcího projektu celkové rekonstrukce. Letos bylo roz-

hodnuto tento záměr realizovat. Bude snížena niveleta atria, ubourány nefunkční záhonové vany s dožilou izolací a upraveny rampy zajišťující bezbariérový vstup do objektu. Budou rekonstruovány rozvody kanalizace, vodu, elektřiny, provedeny odvody dešťových vod, hydroizolace, drenáže, kanály odvětrání a vysoušení fasád. Prostor dostane novou dlažbu, betonové záhonové vany, konstrukci krytí kontejnerů, nové prosklené plochy k pasáži, efektní nasvícení, lavičky a naposled i osázení vhodnou kombinací trvalek a keřů. Významným prvkem bude příprava na instalaci plastiky slavného kolínského rodáka Jeana Gasparda Deburaua před fasádou domu (v dvorním traktu radnice), kde se slavný mim v roce 1796 narodil. Na umělecké dílo bude však vypsána samostatná soutěž. Atrium se tak stane v brzké době důstojným prostorem pro spočinutí nejen občanů směřujících na úřad vyřídit si své záležitosti.

*Miroslav Káninský
vedoucí Odboru investic a územního plánování*



Vizualizace úpravy atria je z roku 2019. V současné době projekt dozrává ještě drobných změn.



Rytíř Roland shlíží ze střechy radnice

KOLÍNSKÉ DIVADLO SE SOCH NA PRŮČELÍ NEDOČKALO

V prosincovém čísle Zpravodaje vyšly články věnované chystané opravě fasády kolínského divadla a také sochám, které měly být umístěny na průčelí divadla v době jeho výstavby. Vraťme se ještě k tomuto tématu trochu fakt.

S výstavbou divadla se započalo koncem listopadu 1937 podle projektu zajímavého a v lecčem i svérázného architekta Jindřicha Freiwalda (1890–1945), žáka Jana Kotěry. Ve Státním okresním archivu Kolín, v archivním fondu Divadelní družstvo Kolín, se dochoval dopis z 21. dubna 1938, zasláný Freiwaldem Divadelnímu družstvu Kolín. Oznamoval v něm, že se setkal se sochařem Rudolfem Saudkem a společně probírali zamýšlenou výzdobu průčelí divadla. Freiwald družstvu navrhl, aby oslovilo tohoto autora společně s mladým sochařem Vladimírem Janem Hnízdem a mezi oběma provedlo užší soutěž.

Dopis divadelnímu družstvu

V dopise mimo jiné uvedl: „Chcete-li tedy míti při otevření budovu se sochami, jest nutno o věci již nyní jednati. Doufám, že Vaše budova nezůstane bez soch – jak toho jsou nepěkné příklady – a proto prosím, abyste tuto záležitost brzo projednali, souhlasíte-li s mým názorem.“ Družstvo odpovědělo Freiwaldovi 4. května následovně: „Stavební komise se na Váš návrh

ohledně výzdoby divadelní budovy čtyřmi sochami usnesla sochy v přítomné době na budovu nedávati, učiniti však opatření taková, aby se na ni v době budoucí daly snadno a kdykoliv osaditi, ne snad osazením a vyložením konsol pro ně, čímž bychom budově neposloužili, nýbrž učiniti opatření taková, aby se konsoly daly v budoucnu do zdi snadno a bez poškození budovy osaditi... K tomuto opatření jsme nuceni s ohledem na možné nové náklady, jak u případu na konci dopisu uvedeného seznáte.“

Sochy jsou součástí architektury

Freiwaldova odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. 6. května napsal: „Sochy jsou součástí architektury a není možno tuto záležitost rozhodovati bez vážné úvahy. Také v Chrudimi [kde Freiwald vyprojektoval divadlo v předchozích letech – poznámka J. P.] obdobně bez architekta rozhodli, že na budovu socha nepřijde, a protože bez ní by to mohlo být také krematorium, dal a zaplatil jsem ji sám. Doufám tedy, že Vaše rozhodnutí bude jiné, až Vám vysvětlím, jak byste dílo poškodili a mě roztrpčili. Konsoly tedy se provedou, neboť také není možné jejich pozdější dělání do omítky a musela by se také překomponovat celá vnější fasáda. Když to jinak nepůjde, provedeme je v umělém kameni – ale k nerozpoznání od pravého písčovce – a opatřím Vám je á Kč 5 000, i kdybych měl na to sám doplatit z onoho chudého honoráře.“ V následující korespondenci se již o sochách nemluví. Zdá se, že si to představitelé družstva s Freiwaldem vyříkali osobně. Každopádně v létě 1938 se vyzdívala čelní stěna budovy a konzoly osazeny nebyly.

Divadlo bylo otevřeno 12. listopadu 1939 bez soch

Dál je situace nejasná. Přišla okupace a s ní jiné starosti. Na sochy se ale nezapomnělo. Divadelní družstvo je nakonec opravdu objednalo, ale jak bude řečeno níže, u úplně jiného autora. Další stopu nacházíme až v roce 1948, když družstvo předávalo budovu divadla městu Kolín. V postupní smlouvě na sebe město převzalo „i závazky, učiněné objednáním dekoračních soch pro portál divadla“. Nic bližšího se ovšem z tohoto dokumentu nedozvídáme. Další podrobnější zprávy nalézáme v roce 1954. V září dorazila do divadla zásilka čtyř, dopravou bohužel poškozených, soch múz. Jejich autorem byl akademický sochař Václav Vokálek (1891–1970). Jednalo se vlastně jen o keramické návrhy budoucích soch. Na kompetentních místech to vzbudilo poněkud rozruch. Se sochami na průčelí se již nepočítalo. Ostatně tyto ani neodpovídaly „budovatelskému duchu“ doby. Město autorovi zaplatilo (či nejspíše doplatilo) 24 000,- Kčs a zaslalo mu dopis, ať zatím s vyhotovením vlastních soch vyčká. Nejprve se měla sejít komise a vše posoudit. Jestli se tak stalo, nevíme. Nejspíše zůstalo jen u zmíněných modelů, které se později dostaly do sbírek kolínského muzea a kolem roku 2000 se vrátily do kolínského divadla.

Jaroslav Pejša
Státní okresní archiv Kolín



Položení základního kamene divadla dne 28. září 1937



Budova kolínského divadla v den slavnostního otevření dne 12. listopadu 1939

PROMĚNY KOLÍNA VE FOTOGRAFII JIŽ PODRUHÉ

19. ledna hostila obřadní síň kolínské radnice slavnostní událost. Konal se tu křest knihy *Proměny města Kolína 2 – Vladimír Serbus a přátelé*. Spolek Můj Kolín z.s. tak připravil zájemcům o historii Kolína již třetí zajímavou knihu, volně pokračování projektu kolínského patriota Vladimíra Serbuse, vydané bohužel až po jeho smrti přáteli – fotografi. Ti vyšli z makety jeho knihy, z výběru „archivních“ fotografií, které doplnili o třetinu nových „srovnávacích“, jež Vladimír Serbus už pořídit nemohl. Celou knihou se nese pieta a respekt ke stylu jeho práce. Projekt by nemohl

vzniknout bez lektorského vedení Jaroslava Pejši ani bez nadšených fotografů Josefa Čáslavy, Filipa Hrabánka, Míry Lachece, Jana Syřínka a Jana Chvojky. Ten se podílel na grafickém uspořádání a sazbě. Korektury jsou prací Terezy Podlešákové, Ivy Kronusové a Jitky Oltové Kroupové. Překlad do anglického jazyka již tradičně zajistila Lenka Nováková Literová. Kniha vyšla nákladem 1 200 kusů, vytištěna byla tiskárnou Label s.r.o. Kutná Hora.

Před zaplněnou obřadní síní přivítali autory i hosty starosta města Michael

Kašpar a předseda spolku Můj Kolín Jan Chvojka. Ten spolu s manželkou autora Danou Serbusovou představil vývoj knihy, fotografové si zavzpomínali na práci na projektu *Proměny města Kolína 2* i spolupráci s Vladimírem Serbusem. Spolek Můj Kolín na závěr setkání pozval přítomné i ostatní fanoušky knihy na autogramiádu, která je předběžně naplánována na konec února 2022.

*Za spolek Můj Kolín
Jan Chvojka*



Jaroslav Pejša, Míra Lachece, Michael Kašpar, Dana Serbusová, Filip Hrabánek, Jan Chvojka, Jan Syřínek, Jitka Oltová Kroupová a Lenka Nováková Literová.



Knihu *Proměny města Kolína 2* je možné zakoupit pouze přes e-shop spolku Můj Kolín na webu www.eshop.mujkolin.cz. Cena knihy je 399 Kč. První díl knihy je dlouhodobě vyprodáný, ale vzhledem k velkému zájmu se plánuje dotisk.

PO ČEM TOUŽÍME

Víme to? A hlavně, uvědomujeme si, po čem bytostně touží každý člověk, aby byl šťastný, spokojený, vnitřně vyrovnaný a rád žil na světě?

Zajisté toužíme po tom, abychom byli zdraví. Chceme být užiteční pro druhé, lásku rozdávat i přijímat. Mít přátelské mezilidské vztahy a především žít uprostřed láskyplné rodiny. Někteří uvažují jen v rámci své vlastní osoby, snaží se vyniknout a uplatnit ve společnosti, dělá jim dobře obdiv druhých; mnohým stačí prostě uznání, když konají drobné či větší skutky pro potřebné. Jinými slovy: většina z nás touží naplnit svůj život nějakým smysluplným způsobem a zanechat po sobě dobrou stopu jako odkaz pro budoucí generace.

Ale co svět světem stojí, základem k naplnění všech snů a ideálů je náš vnitřní klid, vyrovnanost, mír srdce – slovem POKOJ. Určitý neklid, rozruch, ba i nedorozumění mohou vnést do našich životů něco nového a lepšího, ale jedině s dobrou vůlí, otevřeností, pravdivostí a čestností všech zúčastněných!

Skutečný pokoj, ne pouhý klid zbrání či ticho před bouří přináší s sebou „něco“ nepopsatelně velkého, cenného, mocného a ničím

nenahraditelného. Pokoj – jako vnitřní nadhled – vytváří v člověku novou sílu a dává naději i v doslova beznadějných situacích. Skutečný pokoj nedokážou vytvořit pouze lidé sami od sebe, ale je to dar shůry. Pokoj, který se v nás rozhostí jako blahodárné a velmi vzácné požehnání. Pokoj, který je často v protikladu k moderní uspěchané a chvátající době, velmi rušné a neklidné společnosti. Proto se člověk rád uchyluje ven do přírody. Bývá šťastný při procházce v lese, když vnímá zpěv ptactva, bzučení hmyzu, vějíčích vánků, hřejivé sluneční paprsky, šumění větví i padající kapky blahodárné vláhy – ono zvláště, život obnovující „ticho“, které léčí neduhy těla i duše. V takovém životadárném tichu sice poznáváme, jak jsme malí, slabí a křehcí, ale zároveň můžeme do svých srdcí přijmout onen dar shůry, vnitřním zrakem vidět, proč tu jsme a jaký je náš úkol na této zemi a rozpoznat dokonce i cíl, k němuž směřujeme – smysl vlastního bytí. V takové chvíli si uvědomujeme, jak je život vzácný a krásný, a jak málo potřebujeme ke skutečnému štěstí!

Dnešní svět oplývá nejrůznějšími výzvami, návody a reklamami, jak žít naplnit pro jeho co nejvyšší spokojenost a kvalitu. Ale upřímně!

Je vždy toto veškeré naše směřování správné, užitečné a potřebné? Dá nám opravdu pohodu, spokojenost a štěstí? Přinese nám onen pokoj, po němž toužíme?

Naše nároky a potřeby se mění také s věkem, ale v zásadě základem všeho je náš vnitřní pokoj, klid a vyrovnanost. Záleží na tom, jak dokážeme přijímat skutečnou realitu, jaký je náš postoj k méně či více příznivým situacím, jak se stavíme k prožívanému dobru či nejrůznějším zkouškám, které čas od času dolehají na každého z nás.

Pokud si to, milí čtenáři, uvědomujete, ze srdce vám vyprošuji takový pokoj, který nám ve své osobě přinesl samotný Pán Ježíš. Jako duchovní vám nemohu doporučit více, než On sám, když pravil: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (Bible, Jan 14, 27). – „A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude strážit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“ (Bible, Filipským 4, 7)

*Krasava Machová,
(krasava.machova@seznam.cz)
Církev československá husitská*

SOCIÁLNÍ SLUŽBY, KTERÉ SI ZASLOUŽÍ NAŠI POZORNOST



Vážení a milí spoluobčané, v minulém příspěvku jsem psala o dobročinnosti, adventu, vánoční atmosféře, která vychází zevnitř, z lásky, kterou chováme ke svým blízkým, z lásky, kterou chováme sami k sobě.

Dnes bych vám chtěla představit tři typy sociálních služeb, které si zaslouží naši pozornost a podporu.

První typem služeb jsou **terapeutické dílny**, kam dochází zdravotně znevýhodnění lidé a kde pod jejich rukama vznikají krásné předměty a výrobky, které jsou tvořeny s láskou.

Jejich zakoupením podpoříte nejenom samotnou dílnu, ale hlavně činnost samotných lidí.

V Kouřimské a Legerově ulici jsou dva obchůdky nabízející rozmanité ručně zhotovené výrobky z těchto dílen. Zakoupíte zde například košíky z pedigu, z papíru, pletené a háč-

kované hračky, keramické výtvary a spoustu jiných zajímavých předmětů.

Účelem **sociálně terapeutické dílny** je dlouhodobá a pravidelná podpora, zdokonalování pracovních návyků a dovedností prostřednictvím sociálně pracovní terapie. Tzn. osamostatnit se od rodiny, rozvíjet svoje záliby, naučit se o sebe postarat a být v každodenním kontaktu s ostatními lidmi. Cílem je pomoci prožít co nejvíce plnohodnotný a samostatný život lidem, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu znevýhodnění nemají možnost být zaměstnaní.

Dalším typem dílen zabývajících se různými činnostmi, nejčastěji však výrobou různých produktů, které pak prodávají a tím si vydělávají na svoji činnost, jsou **chráněné dílny**. Ty nabízejí pracovní uplatnění pro lidi se zdravotním znevýhodněním. Jednu takovou dílnu najdete v Kmochově ulici, kousek od mateřské školky.

Chuť společně tvořit našly zdravotně znevýhodněné švadleny, které dle vašich požá-

deků a přání ušijí různé oblečení pro děti, pro miminka tzv. „hnízda“ nebo celé sady; pro váš domov třeba povlečení, závěsy, přehozy apod. Další službou, kterou nabízí tato dílna, je úklid domácností, domů a kanceláří.

Sociální podnik je třetím typem sociálních služeb. Působí na poliklinice a umožňují sociálně vyloučeným osobám a osobám ohroženým sociálním vyloučením vstup na trh práce a do podnikatelského prostředí. Jeho zaměstnanci vám ochotně vyperou prádlo, vyžehlí a dovezou ho až domů.

Využitím uvedených služeb nejenom že podpoříte místní organizace a přispějete na dobrou věc, ale pomůžete v činnostech našich zdravotně znevýhodněných občanů.

*Jana Kuncířová
zastupitelka města za ANO 2011*

SILVESTROVSKÉ BĚHÁNÍ V PAMĚTI KOLÍŇÁKŮ

Se zájmem jsem si přečetl v minulém zpravodaji článek o Silvestrovském běhu, který můj táta spoluzakládal, a pokud mu zdraví sloužilo pravidelně běhal.

Posílám vám fotku ze startu z roku cca 1964–1966. Třeba se na té fotce žijící pamětníci poznají...např. pan Plešinger. Můj táta je třetí zleva bez čísla. Já několik běžců znám, např. Standu Petra budoucího reprezentanta a rekordmana na středních tratích.

Jindřich Stránský



Foto: archiv Jindřich Stránský

KLUB PŘÁTEL FRANTIŠKA KMOCHA

Přátelé, konečně jiskřička naděje!!

Pokud se pandemická situace nezhorší, sejdeme se na Zámecké v neděli 13. března. Rozhodli jsme se uspořádat nedělní taneční odpoledne k Mezinárodnímu dni žen a pozvali jsme oblíbené STUDIO Karla Hamra s Evou Náhlovskou. Účast přislíbil i Jiří Škvára a moc se na své příznivce těší. Bude to jednorázová akce, a když se povede co do účasti, vrátíme se pak 3. dubna do čtrnáctidenního cyklu nedělních tanečních odpolední. Takže je to na vás! Přijďte!

Za výbor KPFK Hana Zrůstová



CO JE MALÉ, TO... JEŠTĚ ŽIJE?

Kolín a zejména jeho historické centrum se mění. Nenápadně, ale zato vytrvale a znatelně. Ti, kteří Kolín poznali za komunismu, by možná řekli, že zde nezůstal kámen na kameni. Hybatelem změn není ve většině případů magistrát, ale banky a obchodní společnosti, které zde zřizují své často neosobní pobočky či franšízy evropského stříhu. Kromě nich ovšem „hýbou Kolínem“ i živnostníci a drobní podnikatelé. Jak se jim dnes žije? Některé z nich jsme navštívili. Vybrali jsme si ty, kteří už ve své branži leccos zažili a nabízejí často i takové zboží, které jinde nekoupíte.

Změny, které jsme v Kolíně za posledních třicet let zažívali, nejsou nějakou místní specifikou, podobné tendence jsme mohli sledovat po celé České republice. Řada menších obchůdků zanikala po otevření obchodních center, po nástupu velkých obchodních řetězců či rozmachu e-shopů. Další drobnější prodejci to vzdali v čase ekonomické krize, jiní po zavedení EET či v době covidových lockdownů. A ti, kteří přežili?

Nejmenší kuchyňka

Jiří Křeček otevřel svoji Kuchyňku v Legerově ulici před víc než pětadvaceti lety a zůstal ve městě jedinou specializovanou miniprodejnu svého druhu. Jako člověk od řemesla začínal s nožířským zbožím, v kterém se dobře vyznal, a postupně přibíral další sortiment. Dnes nabízí na ploše několika málo metrů čtverečních pánve, hrnce a stovky dalších kuchyňských potřeb. U něj nemusíte kupovat sadu nožů nebo lžic, prodá vám klidně jen jednu a české nože z KDS Sedlčany koupíte v Kolíně snad jen u něj.



Kuchyňka v Legerově ulici

„Nejraději mám české zboží,“ říká. „Jde o osvědčenou kvalitu, na kterou jsou lidé zvyklí.“ Před Vánocemi prodává věci na pečení, v létě zboží k zavařování. Spoustu svých zákazníků zná od vidění, lidé se k němu vrací. Věří, že

obchodování je věcí dlouhodobé důvěry mezi prodejcem a zákazníkem. Nikdy nepomýšlel na to, že by měl skončit a dělat něco jiného. Baví ho zejména povídání s lidmi, díky zkušenostem dokáže dobře poradit. Zákazníkům nabízí navíc službu broušení nožů a stal se i výdejním místem Zásilkovny. Sám rád nakupuje v malých obchodech a vyhýbá se obchodním domům, kde vás ignorují a jen na odchodu řeknou na shledanou. Daleko do budoucnosti se nedívá, ví, že všechno se mění.

Diaboly každý den

Jiří Pacovský provozuje svůj malý obchod se zbraněmi a loveckými potřebami v Pražské ulici již třicet let. Nad prodejním pultem trůní jelení paroží, trofej ze sbírky jeho otce, který byl myslivcem. Myslivci bývali i jeho tradičními zákazníky, ale vloni prodal už jen jeden myslivecký klobouk. Někteří staří myslivci, kteří za ním přicházeli na kus řeči, zemřeli a zdá se, že mladí nemají o myslivost takový zájem. Pokles pozoruje už od roku 2002 a každý rok je to prý horší a horší. Za krizové považuje zejména poslední dva roky. „Vloni jsem prodal pouze čtyři zbraně, velký zájem není už ani o nože.“ Protože od minulého roku platí nutnost registrace pro dříve volně prodejné plynovky a flobertky, klesl zájem i o ně. Každý den se ovšem prodají nějaké diaboly, tedy střelivo do vzduchovek.

Specializovaný obchod pana Pacovského nabízí kromě oděvů pro myslivce a klasických palných zbraní i vzduchovky, airsoftové zbraně a střelivo, dalekohledy, puškohledy... Jediný kolínský prodejce zbraní vnímá, že doba malým krámkům nepřeje. Protože je sám už v důchodu, mluví o tom, že by ten svůj rád někomu prodal.

Musí vás to bavit

První soukromý obchod v Kolíně se jmenoval MarPet a Marie Kašparová ho otevřela roku 1990 v Kmochově ulici. Nebudete tomu věřit, ale existuje dodnes. Trenky z Ratboře, tepláky z Chlumce a textil z poděbradského Polabanu ovšem už neprodává. Před dvanácti lety se MarPet přestěhoval do pidikrámků v ulici Na Hradbách a svůj sortiment omezil na ptákoviny a zábavnou pyrotechniku. V širším regionu jde

o jediný obchod, kde koupíte upíří zuby, umělé oči, karnevalové masky a škrabošky, paruky, dortové fontány, papírové ohňostroje či svíčky, které nesfouknete.

Krámek je tak malý a sortiment tak široký, že zboží je vystaveno nejen za pultem, ale i na stěnách a na stropě. Zákazník, který vstoupí, neví, kam se má dívat dřív a rodiče mají potíž odtáhnout děti domů. Na pultě stojí ještě pokladna ze šedesátých let s klikou na boku. První kolínská soukromá obchodnice je dnes v důchodovém věku a prodávání se jí stalo spíše sportem, jak sama říká. S každým se ráda pobaví, můžete si u ní posedět i na židli. Covidová doba pro ni byla obzvlášť nepříjemná. Neprodala nakoupenou zábavnou pyrotechniku, a když nejsou karnevaly a plesy, neprodávají se ani masky. V jiných malých obchůdkách nakupuje ráda, protože ji těší vstřícnost a ochota prodavaček. Ví, že za pultem tam obvykle stojí sama majitelka. „Musí vás to bavit a musíte mít rád lidi.“ To je její třicetiletá zkušenost.

Něco i pro fanyanky

Bývalý fotbalista Josef Polák provozuje společně s paní Houživičkovou prodejnu SportTrio v Pražské ulici od poloviny devadesátých let. Dobu vzniku připomíná v prodejně i plakát české fotbalové reprezentace, která roku 1996 na ME v Anglii získala stříbrné medaile.

Jde o jediné místo v Kolíně, které se může pochlubit smlouvami na prodej propagačního zboží slavných fotbalových klubů, jako jsou Slavie, Sparta, Bohemians a Viktoria Plzeň a ze zahraničních třeba Manchester United, Arsenal, FCB Barcelona či Real Madrid. V zimě se dobře prodávají klubové kulichy a šály, ale zájem je i o další praktické věci jako ručníky a osušky a pochopitelně i püllitry. V nabídce má SportTrio i drobnosti typu propisovaček a také klubová pyžama a ložní povlečení. Nejvíce na odbyt šly vždy suvenýry Sparty a Slavie. Je překvapivé, že polovinu zákazníků dnes tvoří ženy. Pořizují zde dárky svým partnerům, ale stále častěji jde i o sportovní fanyanky, které nakupují pro sebe.

SportTrio je také specializovanou prodejnu zaměřenou na míčové sporty. Fotbal pochopitelně dominuje. V nabídce zde jsou nejen

kvalitní míče a kopačky, ale prodejna oddílům poskytuje kompletní oblečení včetně dresů s požadovaným potiskem. Josef Polák rád se

zákazníky promluví, fotbalistům, kteří jsou po zranění, dokáže poradit třeba i s výběrem chráničů. Za nejhorší období pro své pod-

nikání považuje poslední tři roky. SportTrio patří k provozovněm, které doplatily na neúměrně protažovanou rekonstrukci Pražské ulice a následně i na lockdowny. „Ještě jsme se z toho nevyhrabali,“ říká. Prodejna ovšem není závislá pouze na relativně malém kamenném obchodě, má i svůj vlastní zásilkový e-shop.



Marie Kašparová v obchůdku MarPet v ulici Na Hradbách



Železářství U Dědka v ulici Na Hradbách



Lovecké potřeby v Pražské ulici

Nostalgie U Dědka

Železářství U Dědka v ulici Na Hradbách má opršely vývěsní štít, od vchodu k prodejnímu pultu jsou to dva kroky. Jde o jediné místo v širším centru Kolína, kde koupíte hřebík. Marie Hermanová zde prodává už třicet let.

„Jestli jde o reklamu, tak nemám zájem, jen ať si nás lidé najdou sami,“ prozrazuje nepřímou svou obchodní strategii. Lidé u ní většinou nakupují korunové drobnosti, jako jsou očko na obrázek, dva šroubky, kalené hřebíčky, prostě „potřebné blbůstky“, jak to nazývá prodavačka. „Mám v nabídce věci, které jinde nekoupíte, třeba šídlo, koží nožku, navrtávačky, výšečníky do kůže a třeba i podkladky pro slepice.“ Šírka sortimentu ovšem narazila na prostorové možnosti. „Neberu už šrouby typu torx, protože na ně nemám místo.“

Mezi zákazníky Marie Hermanové převažují ženy a přibývá mezi nimi mladších děvčat. Chodí si i pro rady, co a jak přivrtat a podobně. Lidé v železářství U Dědka ovšem nehledají jen hřebíky, stále častěji se chtějí i vymluvit, protože si jinde nemají s kým popovídat. „Jeden ze zákazníků mi řekl, že jsem kolínská pamětihodnost. Nebrala jsem si to osobně, on myslel celý náš krámk. Je v tom nostalgie, lidé sem chodí vzpomínat na zašlé časy.“ Lockdowny paní Marii nestresovaly, vnímala je jako příjemnou dobu, kdy místo do obchodu mohla chodit na svoji zahrádku.

Budoucnost v mlze

Jak bude vypadat Kolín a jeho drobné provozovny za dalších dvacet let? To si dnes netroufne nikdo odhadnout. Když jsem začátkem roku 2016 prováděl analýzu situace v městském centru, troufl jsem si napsat, že se centrum stává opuštěným a vybydleným místem. Napočítal jsem totiž okolo pětadvaceti opuštěných provozoven či domů. S postupem dalších let však městské centrum opět ožilo, svoje štěstí zde zkouší nová generace obchodníků. Mezi trendy snadno pozorujeme rozvoj služeb. Nechat se ostříhat není problém a nehty vám dnes nalakují na každém rohu. Mezi menšími krámkami zde s jasným náskokem převažují oděvy ale i módní doplňky, prádlo či ponožky. Snadno zde koupíte zlaté prstýnky, léky či drogistické zboží, ale potíže je sehnat obyčejnou žárovku.

Text a foto: Vladimír Sládek

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ JE ČAS

S televizními seriály ze zdravotního prostředí se v posledních letech roztrhl pytel. Pro diváka představují adrenalin, atraktivní postavy, příběhy. Medicínské prostředí nemá ve filmu nouzi o happy endy ani o tragické zvraty, jež mění lidské životy. Jaká je ale realita práce u záchranky? Jaké je řídit tým v Kolíně a co obnáší povolání být lékařem – záchranářem? O tom si povídáme s primářem Záchrané zdravotní služby Středočeského kraje v Kolíně ROBERTEM KUČEROU (48).

Jak jste dospěl k tomu, že chcete být lékařem?

U nás v rodině nikdo z lékařského prostředí nebyl. Já jsem ale měl představu, že když se tuhle práci naučím, můžu ji dělat kdekoliv na světě, a to mě na medicíně lákalo. Tak jsem to zkusil a vystudoval 3. lékařskou fakultu v Praze.

Kde jste začal praxi?

Po škole jsem nastoupil na 3. interní kliniku VFN v Praze. Byl tu ale takový systém, že nový lékař byl přijatý na úvazek 0,2, ale s celou řadou povinností. A k tomu máte ještě povinnost dělat vědu. Takže já jsem to po necelých dvou letech vzdal, protože jsem si se svým platem nevydělal skoro ani na nájem. Nastoupil jsem na interní oddělení do nemocnice v Novém Bydžově. Zde byl ale časem problém s plněním atestačních stáží, tak jsem přešel do fakultní nemocnice v Hradci Králové. Nejdříve na ARO a později na plicní kliniku, kde jsem pracoval převážně na jippe.

Jak začala vaše práce u záchrané služby?

V Hradci jsem začal sloužit na urgentním příjmu a přitom jsem si zkusil práci na staničních záchrané služby v Nymburce, Zbraslavicích a v Kutné Hoře. Později jsem přibral služby ještě v Pardubickém kraji. V začátcích jsem to bral jako přivýdělek po klasické službě

v nemocnici, ale pak přišla nabídka na plný úvazek a já to vzal. Začínal jsem na základně ve Vysokém Mýtě, po pár měsících jsem byl jmenován do funkce vedoucího lékaře stanoviště Pardubičky, což je největší základna Pardubického kraje. Mezitím jsem postupně atestoval z pneumologie, ftizeologie a urgentní medicíny a odešel pracovat k záchraně Královéhradeckého kraje. V roce 2017 přišla nabídka, zda bych nestál o primariát Zdravotnické záchrané služby Středočeského kraje v Kolíně. Výběrové řízení jsem vyhrál a od září 2017 jsem ve funkci jejího primáře.

Jaký máte na kolínské záchraně tým?

Kolínská základna patří mezi největší v kraji. Jsme tu tři lékaři na hlavní pracovní poměr a další lékaři, kteří si u nás přivydělávají, jako jsem to kdysi dělal já. Přes den máme k dispozici tři nelékařské posádky, přes noc dvě. Mám na starosti ještě základnu v Kostelci nad Černými lesy a Českém Brodě. Český Brod je také lékařské stanoviště. Záchranářů i řidičů je celkem přes sedmdesát, mnoho z nich na dohodu o výpomoci. Většina tu pracuje již opravdu dlouho a jsou poměrně zkušení. Když to zprůměruju, jedná se asi o nejzkušenější a nejlepší tým, jehož jsem byl na záchraně součástí. Což ale není důvod kolegy nekontrolovat. Je nutné učit se a zlepšovat se.

Je těžké sehnat na záchranku lékaře?

Lékařů je absolutní nedostatek. Vlastně od nástupu sháním pořád lékaře v mladším věku, kteří by se oboru chtěli věnovat. Ono to ale není jednoduché. Na záchraně musí pracovat lékař se zkušenostmi z více oborů. Měl by mít praxi nejlépe z ARO. Ideální je pro mě doktor, který si částečně drží kontakt se svým původním oborem, ale záchranku má jako svůj hlavní pracovní poměr.

Jak probíhají konkrétní výjezdy?

Výjezd a stupeň naléhavosti určuje dispečer na centrálním operačním středisku v Kladně na základě hovoru. Stupeň číslo jedna je nejnaléhavější, jde o záchranu lidského života. Tam vyjíždí vždy rychlá zdravotnická pomoc (RZP) ve složení řidič-záchranář a s ním další zdravotník, to je klasický vůz sanity, a rychlá lékařská pomoc v systému Rendez-vous (RV), kde je v posádce i lékař. RV je osobní auto, které lékaři umožní přejíždět v případě nutnosti mezi sanitkami a pomoci posádkám. V případě nižšího stupně naléhavosti vyjíždí k případu jen RZP, která je s lékařem v kontaktu. RZP je vlastně pojízdná jednotka intenzivní péče bez lékaře. Nikoliv převozová sanita. Často mám pocit, že tomu veřejnost nerozumí. Možná proto tolik našich výjezdů není indikovaných.

Co je pro vás nejzásadnější při příjezdu k dopravní nehodě?

To jsou situace, které stále nacvičujeme, často i s kolegy hasiči. Každý v posádce na místě musí vědět, co má dělat. Řidič dává přesnější informace operačnímu středisku, lékař či záchranář musí prohlédnout zraněné a věnovat se tomu, který jeho péči potřebuje nejvíce. Operační středisko pak zajistí dojezd dalších zdravotníků. Důležité je rychlé rozhodnutí, zda ošetření pacientů zvládne místní nemocnice, nebo zda je pro pacienta vhodnější traumacentrum, u nás nejbližší v Praze nebo v Hradci Králové. Pokud to situace vyžaduje, voláme vždy leteckou záchranou službu. Pro záchranu lidského života je nejdůležitější čas a vrtulník zkrátí převoz do Prahy o třicet minut. Ve spolupráci s hasiči pak pacientovi zajistíme nejdůležitější životní funkce, vyprostíme ho, znovu důkladně prohlédneme a okamžitě ošetříme vše, co je naléhavé. Do příletu vrtulníku musí být pacient perfektně zajištěn.



S kolegou Miroslavem Věříšem, který pracuje na pozici vrchní sestry a je pravou rukou primáře. Má na starosti vše od přístrojů po kontrolu zaměstnanců či výjezdů. „Miroslav Věříš přišel do Kolína se mnou, vybral jsem si ho.“



Z rozhovoru s Robertem Kučerou si odnáším zásadní pocit. Je to odborník, ale hlavně srdcař. Dělat svou práci s nasazením a s vnitřním pohonem, že to co dělám, má velký smysl, považuji za jednu z nejcennějších hodnot. Zachraňovat ve dne v noci lidské životy, být na telefonu, pracovat vlastně stále, mnohdy na úkor osobního života, není pro každého. Robert Kučera se ale pro tuto práci narodil.

Odkud do Kolína a okolí vrtulníky přilétají?

Z Prahy nebo Hradce Králové. Hradecký vrtulník je žlutý a je schopen přistát snad kdekoliv. Nejčastěji ale dolétává modrý vrtulník z pražské LZS. V Kolíně přistává na letišti, nyní máme vyjednaný i prostor v areálu kolínských hasičů. Letiště je pro nás daleko, bojujeme s časem i při převozu k vrtulníku. Pro nás by byl ideální heliport v prostoru kolínské nemocnice.

Kam pacienti nejčastěji převážíte?

V Kolíně máme štěstí, že je tu velká a dobře fungující nemocnice, i když tu stále postrádám urgentní příjem. Nicméně u případů, jako jsou třeba závažná úrazová traumata, srdeční infarkt, cévní mozková příhoda či popáleninové trauma, je pro pacienta výhodné být ošetřen v takzvaných specializovaných centrech, která jsou k nám nejbližší v Praze. I zde jde o čas, i zde občas využíváme leteckou záchrannou službu. Zákon o záchranné službě a vyhlášky ministerstva jasně stanovují stavy, pro které jsou tato centra určena. Někdy to ale není jednoduché, někdy jsou ty stavy hraniční a kapacity nemocnic obsazené. Pak rozhoduje právě zkušenost lékaře v sanitě. Pokud má operační středisko problém, musí nás zkontaktovat přímo s centrem nebo zkusit jiné, ale mezitím jedeme na Prahu, aby se neztrácel čas. Musím říci, že v nouzi mně osobně vždy

pomohla nemocnice Královské Vinohrady.

Zmínili jste, že kolínské nemocnici chybí urgentní příjem...

Ano. Každá větší nemocnice by ho měla mít. Je to místo, kam naše sanitky přivážejí pacienty a kde jsou lékaři, kteří hned provádějí akutní ošetření, zahajují diagnostiku a pacienty odesílají na správná oddělení nebo do vyšších specializovaných center. Myslím, že Kolínu by urgentní příjem moc slušel.

Ríkali jste, že se záchranářské týmy pořád mají co učit. Jak jsou na tom ty vaše?

Své posádky považuji za velmi dobré, což je velká zásluha bývalého primáře MUDr. Kopelenta, který se jejich vzdělávání hodně věnoval, myslím, že byl poměrně přísný. Já pokračuji v jeho práci. Snažím se implementovat nové postupy, chci po posádkách nové věci, do kterých se jim asi zpočátku nechtělo. Dnes už někteří naši záchranáři absolvovali i kvalitní kurzy s mezinárodní certifikací, které jim umožňují školit další kolegy v okolních okresech. Soustředíme se hlavně na resuscitaci dospělých i dětí, ošetření traumat a pravidelně i na práci u hromadných neštěstí. Školíme také kolínské hasiče a další zájemce, což je z obou stran dobrovolná aktivita. Školení jsou výhradně praktická, jde o konkrétní modelové situace. Poslední školení bylo v listopadu

a aktivně se ho zúčastnilo i nejvyšší vedení radnice.

Dokumentujete při výjezdech svou práci?

Fotodokumentaci z výjezdu my oficiálně nepořizujeme a většinou na to ani není čas. Pokud ano, veškeré fotografie či informace o výjezdu musí být takové, aby nijak nepoškodily pacienty ani jejich okolí. Většinou je využíváme do přednášek či pro vedení. Řadovým záchranářům, lékařům i řidičům, je zakázáno jakkoliv komunikovat s médii. Vždy se radíme s tiskovým mluvčím. S bulvárním tiskem rozhodně nespoulupracujeme.

Proč se vaše zážitky z nedávných nehod objevily na facebookové skupině Můj Kolín?

Chtěl jsem, aby kolínská veřejnost věděla, jaké jsou skutečně akutní výjezdy, kde se ukáže naše plná síla a kvalifikace. Třeba to zabráni tomu, abychom byli voláni k banalitám, což je stále častější. Moc mě i kolegy překvapil pozitivní zájem lidí na sociálních sítích a někteří z mých spolupracovníků tímto povzbuzení chodí s náměty, které by chtěli prezentovat veřejnosti. Uvidíme, jak se na dalším postupu domluvíme s vedením. Rád bych ještě zmínil, že tak dobrá celková spolupráce jednotek IZS, jako je v Kolíně, rozhodně není standardní. I to bylo důvodem zveřejnění fotografií z nehod v poslední době. Že pracujeme jako opravdu

dobrý tým. Že můžeme, i když to vypadá beznadějně, dokázat opravdu hodně.

Vaše povolání je nesmírně psychicky náročné. Jak se vyrovnáváte se situací, kdy se záchrana lidského života nepodaří?

Smrt pacientů je vždy trauma, tím větší, čím je ta smrt zbytečnější. Zejména u mladých lidí a dětí je to velká zátěž. Ale myslím, že každý kolektiv záchranné služby má své samočisticí mechanismy, díky kterým to dokážeme zvládnout. O výjezdech se často na základně mluví, dělíme se o zkušenosti. Kolín je malé město. Pacienti jsou pro mé lidi známi, kamarádi, spolužáci, příbuzní. Pomáháme, jak nejlépe umíme.

Jak vy sám dobíjíte baterky?

Já tohle povolání můžu dělat vlastně jen díky tomu, že moje žena, která je farmaceutka, zredukovala svoji práci a stará se o rodinu i za mne. V podstatě se chod rodiny přizpůsobuje mé práci a mým službám. Jsem za to moc vděčný a vím, že to tak nemůže být věčně. Současně je pro mě rodina nejlepší relax. I mimo službu jsem ale stále na telefonu. To k mé profesi patří a věřím, že mé okolí to chápe. Jinak pořád sloužím na klinice urgentní medicíny FN Hradec Králové a přednáším sonografii plic pro plicní kliniku, někdy akutní pneumologii pro lékaře v předatestační přípravě. I to je pro mě svým způsobem odreagování.

Lidé si vaši práci hodně představují na základě různých seriálů z nemocničního prostředí. Sledujete je i vy? A co jim říkáte?

Televizi nemám již velmi dlouho. Je to ztráta času. Legendární Sanitku nicméně znám. I některé další seriály z lékařského prostředí. Občas je dobré vědět, co si scénáristé vymyslí a co po nás lidé budou chtít v domnění, že je to normální. Velkou hodnotu v tom ale nevidím. Jsou to vlastně pohádky, často zcela mimo realitu naší normální práce. Ty opravdu staré seriály k ní podle mě měly trochu větší úctu, zřejmě tam měli větší slovo odborní poradci.

Mají všechny vaše výjezdy smysl?

V posledních letech řešíme neúměrné výjezdy



Andrea Žídková je staniční sestrou. Jezdí na výjezdy jako ostatní kolegové a k tomu má na starosti ještě každodenní chod základny. Primář Kučera své záchranáře chválí: „Měli jsem řadu závažných srdečních infarktů, prasklé aneurysma aorty, ale i cévní mozkové příhody. Excelentně zvládají akutní dušnosti ještě před dojezdem lékařské posádky., to mě obzvláště těší.“



Foto: archiv ZZS Kolín

Linda Franzová, řidička-zachránka, je jedinou ženou ve Středočeském kraji, která řídí lékařský vůz RV. Krom jiného má v Kolíně na starosti školení kolegů i dalších složek IZS.



Přestože záchranná služba patří pod kraj, spolupráce s vedením města Kolína je nadstandardní. Se starostou Michaelem Kašparem se setkává Robert Kučera pravidelně v rámci projektu Bezpečný Kolín. Skvělou spolupráci si pochvaluje i s kolínskými hasiči a jejich šéfem Daliborem Zemanem.



Příběh se šťastným koncem na zdi kolínského pracoviště záchranky. Při resuscitaci novorozence po domácím porodu zachránili chlapče a jeho mámu.



„V listopadu minulého roku jsme začali s pilotním projektem elektronické dokumentace výjezdů. Většina záchranců ze Středočeského kraje dokumentaci stále vyplňuje ručně na papír a teprve následně zadává do systému u počítače v kanceláři. Nám lékařům se tím zjednodušila administrativa a hlavně šetříme čas tím, že na notebooku zapíšeme vše již během výjezdu,“ vysvětluje primář Robert Kučera.

do soukromých komerčních zařízení pro seniory. V těchto zařízeních často chybí lékař pro pravidelné kontroly pacientů a bohužel je tam i nedostatek zdravotníků. Personál je přetížen, a tak záchranku ke svým lidem volají často v situacích, které by kvalifikovaný personál měl zvládnout sám. Pro tato zařízení je samozřejmě nejjednodušší, když seniory odvezeme, ale zatěžujeme tak mnohdy naši nemocnici. A třeba zařízení v Mlékovicích je až na hranici okresu, pro nás je to dlouhý dojezd.

Jaká je četnost výjezdů ke covidovým pacientům?

Už to není takové, jako to bylo vloni. Tehdy jsme měli štěstí, že jsme dostávali pravidelně aktualizované informace od kolegů z klinik, kteří zase byli v kontaktu se zeměmi, kde pandemie zablokovala zdravotnictví naplno. Nejhorší pro nás byl boj s nedostatkem ochranných pomůcek, které jsme chvílemi sháněli kdekoli, i mimo oficiální zásobení. Bez pomoci četných občanů, TPCA a vedení města bychom to asi nezvládli tak dobře.

Nedávno se na dálnici D5 stala hromadná nehoda. Takové situace vždy otevřou otázku, jak se máme zachovat, pokud se do takové havárie dostaneme...

Základní je vždy dostat se z vozu ven a přestoupit se za svodidla vozovky. Nikdy nezůstávejte v autě, i když máte pocit, že už se nic nestane. I v běžném provozu, pokud máte nějaký defekt nebo potřebujete akutně zastavit, vždy se snažte sjet z dálnice a zastavit až mimo ni.

Evidujete i problémové výjezdy?

Ano, přibývá jich. Někdy jde jen o bezohlednost v nepoužívání respirátorů nebo hrubost, když po příbuzných chceme pomoc, ale padají i vyhrůžky násilím. Jedna z lokalit, kam už se jezdí jen v doprovodu policie, je ubytovna Raškovec. Zde například příbuzní pacienta s akutním srdečním infarktem vyhrožovali posádce smrtí a naši záchranáři mohli pokračovat v práci až po příjezdu policie. S toutéž skupinou lidí jsme nedávno zažili podobný výjezd, kdy nakonec zasahovalo třináct policistů a několik městských policistů, než se situaci podařilo zvládnout.

Vzpomenete si na nějaký zásah, který byl pro vaši službu hodně těžký?

Těžké zásahy jsou vždy, když je k ošetření více pacientů. Moji kolegové například vyjízděli v nedávné minulosti k vlakovému neštěstí u Českého Brodu. Ale i na kolínském obchvatu

jsme měli opakovaně těžké nehody s více zraněnými. Silnice mezi Kolínem a Českým Brodem nám také připravila těžké nehody. Ošetřovalo se třeba pět pacientů v osobním voze, kdy řidič nezvládl řízení a narazil do stromu. Letos jsme měli asi rekordní počet vzletů LZS, někdy i dva vrtulníky na jednu nehodu.

Jsou mezi vašimi úspěšnými zásahy nějaké, kterých si považujete víc než ostatních?

Před dvěma lety se nám podařilo zresuscitovat novorozence po překotném porodu v domácím prostředí, kdy rodička zkolabovala na toaletě. Chlapeček je dosud plně zdravý. Ale těch dobrých zásahů, kdy se nakonec podařilo pacienty vrátit do plného zdraví, bylo daleko víc. Celá řada případů nás „potrápila“ třeba ještě i během transportu, ale nakonec se podařilo stabilizovat je a předat do specializovaných center. Velká většina zásahů se ale týká chronicky nemocných lidí nebo seniorů. Naše práce není jen o resuscitacích, vážných nehodách a adrenalinu. I zdánlivě banální výjezd se může zkomplikovat.

Text a foto: Hana Morová

KOLÍN POHLEDEM STUDENTŮ ARCHITEKTURY



Milí Koliňáci, tentokrát mám pro vás několik poznámek k probíhajícím akcím a připravám projektů.

Sochy Múz a divadlo

Na konci roku jsem ve svém článku o sochách Múz pro Městské divadlo Kolín zmínil nejistotu, která nás obklopovala. Vyzval jsem každého, aby nám střípky informací doplnil. Jsem velmi rád, že se toho chopil jeden z nejpovolanějších, archivář a historik Jaroslav Pejša (viz jeho článek na str. 7).

Nyní máme jistotu minimálně ve dvou podstatných aspektech příběhu soch. Zaprvé – architekt Jindřich Freiwald sochy na divadle chtěl a prosazoval. Zadruhé – jde o modely zamýšlených soch. Naše úvahy nyní vedou k myšlence instalace modelů soch v interiéru divadla. Co se týká soch na fasádě divadla, směřujeme nyní k možnostem instalace kopií, ale o tom podrobněji někdy příště. Až bude více konkrétních ověřených informací. Múzy se tedy do divadla nakonec dostanou!

Jiráskovo náměstí

S autory vítězného návrhu začínáme pracovat na konceptu urbanistické studie. Architekti obdrželi samozřejmě veškeré náměty, které nám někteří z vás napsali či sdělili na veřejném představení soutěžního návrhu

v loňském roce. Až bude studie ve stadiu rozumné rozpracovanosti, zorganizujeme první z plánovaných veřejných pracovních setkání. Budete mít možnost opět sdělit své poznámky, připomínky a náměty. Takových setkání budeme v průběhu vzniku studie organizovat více. Doufáme, že už nás nebude tolik limitovat covid. První setkání by se mohlo uskutečnit někdy na přelomu března a dubna.

Studentské projekty z FA ČVUT

Spolupráce s akademickou sférou a studenty je vždy oboustranně obohacující, a proto se jí rád věnuji. V minulém semestru jsme v rámci studentských zadání spolupracovali s ateliérem Plicka–Škrna z Fakulty architektury ČVUT.

Studenti od nás dostali zadány reálné kolínské proluky, které nás dlouhodobě zajímají. Navrhovali novostavby obytných domů, ale i školky nebo domov s pečovatelskou službou. Jednalo se o lokality v ulicích Školská, Pražská, Jaselská, Antonína Dvořáka a náměstí Svobody. Jeden urbanistický návrh se zabýval i kolínským průtahem Pražská–Jaselská. Výsledky je dobré vnímat jako studentské projekty. Záměrně ponecháváme jejich úvahám větší míru volnosti a autonomie, než by bylo v reálné práci architekta možné. Některé návrhy jsou překvapivě až provokativní. Tak je to ale správně. Občas si pomyslím, jak bychom se zachovali v době, kdy se třeba v památkové rezervaci

nově objevil funkcionalistický obchodní dům Baťa nebo brutalistický kulturní dům. Takové stavby vnímáme již jako samozřejmou součást okolí, ale podobně odvážné a radikální návrhy mnohdy kritizujeme a odsuzujeme k zániku. Naši předkové měli někdy více odvahy. Studentské projekty pro Kolín si můžete prohlédnout na webových stránkách: www.fa.cvut.cz/cs/galerie/atelierove-prace/. V rámci výběru ateliéru vybrat Ateliér Plicka–Škrna, zimní semestr 2021. Připravujeme samozřejmě i prezentaci a výstavu v Kolíně.

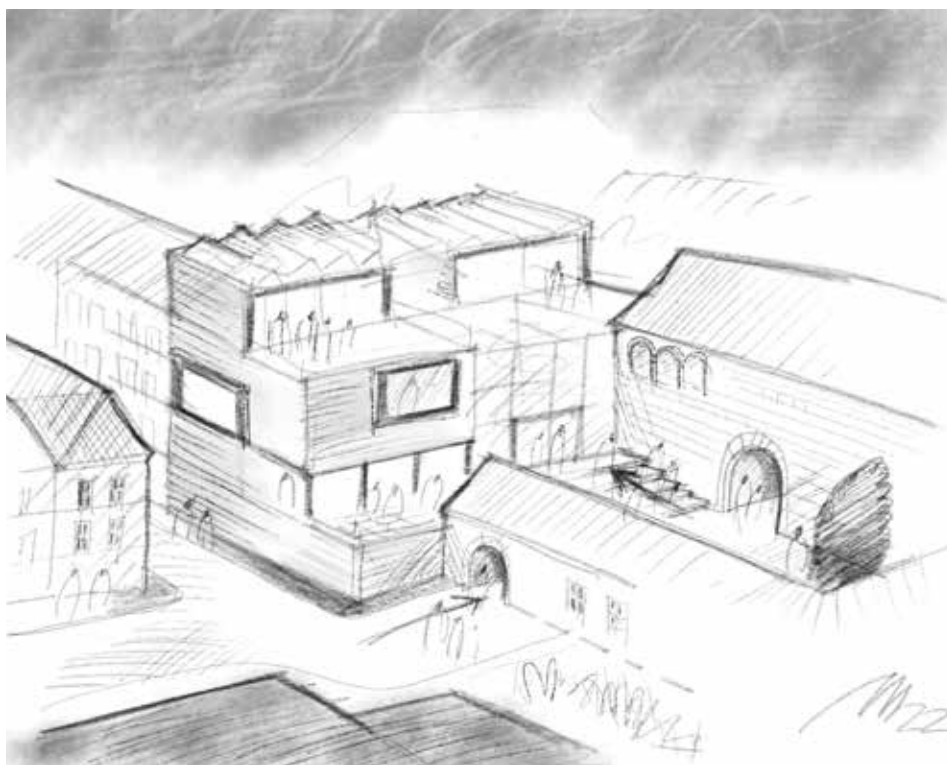
Soutěž na novostavbu městské knihovny

A na závěr něco málo k připravované soutěži na novostavbu městské knihovny s galerií, která by doplnila areál zámku v proluce v ulici Kovářská. Spolupracujeme nyní se zástupci kolínské knihovny na stavebním programu, tzn. na seznamu požadavků pro provoz knihovny a jednotlivá pracoviště.

Určitě bychom rádi uspořádali veřejné pracovní setkání, do kterého bychom vás rádi zapojili. Budou nás zajímat vaše očekávání od této budoucí důležité veřejné městské stavby ve významném místě města Kolína.

Několik principů prostorových podmínek, které uvedeme v zadání, najdete v následující skice. Mějte se moc hezky.

David Mateáško
architekt města Kolína



Pohled od Zámecké ulice

Ideová skica knihovny, která není návrhem!

Z horního podlaží může být z terasy pěkný výhled až na Práchevnu. Ideální místo pro galerijní prostor s horním nasvětlením.

Přístup do knihovny by měl být z nádvoří, které se zhodnotí a potvrdí se tak přirozený vstup do zámeckého areálu branami.

Velká okna by mohla z interiéru rámovat výhledy na město a zámek jako obrazy.

Průhledné atrium umožní výhledy od studijních stolů a naopak z nádvoří do nitra knihovny.

Někteří se možná této skici leknou a to je záměrné.

Rád bych, aby si Koliňáci zvykli, že potřebujeme současnou architekturu reprezentativní a nezaměnitelné veřejné budovy města s mnoha funkcemi života a nikoli puristickou dostavbu zámku.

Je mnoho kvalitních příkladů toho, že sebevědomý dialog historie a současnosti může být kvalitní. Nikdy tomu nepřestanu věřit. A proto hledáme podobu knihovny soutěží!

JEZDÍTE SE BAVIT JINAM?

Město Kolín nabízí svým obyvatelům i návštěvníkům odjinud celkem širokou škálu možností, jak se zabavit, od kulturních událostí přes řadu koncertů až po kvalitní sportovní akce. Přesto nás zajímalo, za jakými aktivitami Koliňáci vyjíždějí za hranice města.

Eliška Blechová, 19 let

Za kulturou, tedy do kina a divadla, se většinou vydávám do Prahy. Člověk tam má širší možnosti. Co se týče sportu, zůstávám v Kolíně. Myslím, že Kolín je pro sport kvalitně vybavený a každý si zde najde své. A když někam vyrazím s kamarády, Kolín nám také vystačí. Je tu dost míst, kde se mladí mohou bavit.

Pavel Meszároš, 31 let

Do jiných měst jezdím s rodinou především kvůli dětem, protože v Kolíně toho pro ně není tolik. Navštěvujeme například zoologické zahrady nebo různé zábavní parky. Naopak v Kolíně podporuji sport. Pravidelně chodím na zápasy kolínských kozlů, a to už pěknou řádku let. Občas zajdu také na fotbal.

Pavel Schneider, 20 let

Jinam jezdím za sportem, konkrétně do Prahy. Jsem zarytým fanouškem sešivaných. Ve Vršovicích to mám opravdu rád. V Kolíně občas zajdu na hokej. Kozlům přeji, aby se v lize udrželi. Na kolínský fotbal jsem také choďoval, ovšem od změny názvu jsem ztratil chuť tam chodit.

Tomáš Mlynář, 20 let

Obyčejně Kolín kvůli zábavě neopouštím. Děje se tak pouze v případě, že mě zajímá něco velmi specifického. Myslím si, že Kolín nabízí spoustu možností, jak se bavit. Z rozsáhlé nabídky nejen vrcholových sportovních utkání, divadelních představení a kulturních akcí, ale i barů a restaurací si jistě vybere každý Koliňák.

Antonín Příbyl, 40 let

Ano, jezdím. Za sportem, kulturou i zábavou jezdím i mimo Kolín. V maximální míře se ale snažím chodit i v Kolíně, zejména na Zálabí.

Jan Groh, 21 let

S kulturními akcemi je to v dnešní době velmi složité. Mnoho jich bylo v důsledku covidu zrušeno nebo přesunuto. V době před pandemií jsme s rodinou často navštěvovali pražská divadla, která mají skvělá obsazení, bohatý program a opravdu každý si zde vybere své. Abych ale nemluvil jen o Praze, musím pochválit i město Kolín za bohatý kulturní program, který nám nabízí v každém ročním období.

Veronika Kozelková, 20 let

Jezdím do Prahy. Kromě školy také hlavně



Foto: Hana Morová

Kulturního i sportovního vyžití je v Kolíně řada, a kdo říká, že ne, tak spíše špatně hledá. Ve velkém táhnou hlavně koncerty Kolínského kulturního léta, které dokáží zaplnit celé náměstí. Ale nejen Kolínem má být člověk živ. Vyjíždět za poznáním do jiných měst prohlubuje naše kulturní povědomí a třeba nás to postupně učí i tomu, že všude dobře, doma nejlépe.

za zábavou. Jelikož tam přes týden bydlím, často navštěvuji pražské restaurace a podobné podniky. Řekla bych, že v Praze dělám vše, co k vysokoškolskému studiu patří. V Kolíně jsem až nyní, během zkouškového období. Přece jen tady mám kamarády, se kterými zase podnikáme různé věci v Kolíně a okolí.

Michaela Říhová, 21 let

Mimo Kolín jezdím například do Pardubic, konkrétně do Cinema City v Afi paláci. Dle mého mají větší nabídku filmů, které mě zajímají. Navíc se cítím lépe v modernějším prostředí. Většinu času ale trávím v Kolíně, kde mi jinak nic nechybí. Ve volném čase navštěvuji s kamarádkami místní restaurace, nejraději chodíme do Vespy.

Ivon Bělská, 27 let

Jezdím se bavit především do Prahy. Ráda poznávám nové podniky a prostředí a k tomu mi přijde nejlepší právě Praha. Na koncerty jezdím převážně na pražské výstaviště. A jelikož jsem velká fanynka oktagonu a bojových sportů, jezdím pravidelně na zápasy. Naposledy jsem byla v Pardubicích.

Ivana Holubová, 60 let

Za hranice Kolína jezdím velmi často. S manželem navštěvujeme přírodu a památky. V okolních vesnicích mám ráda koncerty beatových skupin. Do divadla a kina chodím v Praze, ale i v Kolíně. Tady se mi navíc líbí akce na náměstí, třeba vinný košť, food fest

nebo kulturní léto. Pravidelně každé úterý chodím do restaurací.

Marie Voglová, 50 let

Dříve jsme často jezdili s gymnastikou mimo Kolín na závody. Dnes je to ale jinak, a to hlavně kvůli covidu. Hodně trénujeme, ale na závody se kvůli protiepidemickým opatřením nedostaneme. A když se přece jen nějaká šance naskytne, zhatí to například povinné očkování účastníků. Doufám, že se brzy zase někam podíváme.

Klára Ledvinková, 42 let

Ráda se procházím po Praze, koukám po památkách. Výjimkou není ani návštěva pražských divadel a kin. Divadlo a kino ale samozřejmě ráda navštěvuji i v Kolíně. Se synem jezdíme do jiných obcí především do zábavních parků, a to do Mirákula nebo chlumeckého Fajn parku. V Kolíně mám kromě divadla a kina ráda také některé restaurace.

Hana Beranová, 43 let

Do Prahy jezdím na výstavy. Velké galerie samozřejmě mají úplně jinou nabídku a hlavně na ně mohu jít běžně o víkend. Občas zajedu do Prahy také do kina, ale ne do multiplexů, mám ráda stará malá kina, kde bývá i jiná nabídka filmů. A obecně do jiných měst vyrážím za atmosférou a gastronomií. Projít se městem a třeba objevovat originální a neotřelé restaurace a kavárny se zajímavým designem.

Tomáš Šulc

A ČAS BĚŽÍ...

Vrátí se na budovu kolínského nádraží hodiny? O diskusi na toto téma jsme psali už před dvěma lety v lednovém čísle Zpravodaje. Vysvětlení z ředitelství Správy železniční dopravní cesty (dále jen SŽDC), proč ještě dva roky po rekonstrukci nádraží nejsou hodiny zpět, bylo tehdy překvapivé. Vedení SŽDC sdělilo, že chce pro každé nádraží hodiny nové, a vypsaló výběrové řízení na jejich vzhled. Budou prý vypadat všechny stejně a ukazovat také stejný čas. „Proč mají být všude stejné hodiny, když každá budova vypadá jinak, mi není úplně jasné,“ komentoval to tehdy starosta Michael Kašpar. „Bohužel nezbyvá než čekat, až budou hotové. Společný a naprosto přesný čas snad bude užitečný. Ještě aby přesně jezdily ty vlaky.“

O přesnosti vlaků ví své každý, kdo s nimi občas jede, ale hodiny pro Kolín dál nabíraly zpoždění. A to trvá dodnes. V debatách na sociálních sítích leckdo obviňuje město, že se nestará. Město se stará a chybějící hodiny připomíná. Víc ale dělat nemůže, budova nádraží patří SŽDC a železnice je svět, kde o překvapení není nouze. Svědčí o tom i mailová korepondence na toto téma.

„Co se týká hodin na kolínském nádraží, tak jsme si vědomi, že tam svoje místo rozhodně mají, a je to poslední detail, který chybí k ucelenému dojmu daného nádraží,“ přiznává v mailu z dubna 2021 náměstkyně ředitele pro obchodní a správní činnost Silvie Rejholcová po urgenci z Odboru investic a územního plánování MěÚ Kolín. „Hodiny v tuto chvíli ještě nebyly na budovu instalovány, protože se vytvářely nové s vizuálním vzorem Správy železnic. V tuto chvíli jsou hodiny objednané a čekám na jejich dodávku, která se bohužel posunula v souvislosti s pandemií covid-19. Předpokládaný termín instalace hodin je do konce srpna tohoto roku.“



Takhle by měly vypadat hodiny, na které čekáme. Oranžové písmo neznamená, že je dráha „in“, je to moderně pojaté Ž. Jako železnice.



Mladík na snímku už za svůj čin zaplatil. Další hříšníky řeší policie a také pojišťovna.

Je září, hodiny stále nejsou a starosta se dotazuje.

„Vážený pane starosto,“ odpovídá tatáž dáma, „s umístěním hodin je samozřejmě nadále počítáno. Oproti původnímu předpokladu zde budou v rámci efektivního využití přidělených finančních prostředků umístěny (zánovní) hodiny z Prahy hlavního nádraží, kde budou umístěny hodiny větších rozměrů. Stávající hodiny budou demontovány a obratem instalovány na budovu v Kolíně.“

Na poslední dotaz Michaela Kašpara z ledna tohoto roku už dáma neodpovídá. Na jejím místě sedí náměstek Petr Bednář, který starostovi telefonuje další termín. Hodiny pro Hlavní nádraží Praha se vyrábějí ve Švýcarsku a mají dorazit v únoru, „zánovní“ hodiny z Prahy se do Kolína mají přesunout v březnu.

Proč SŽDC upustila od jednotného vzhledu? Proč se pro Hlavní nádraží Praha vyrábějí nové hodiny místo nedávných „zánovních“? A proč se vyrábějí ve Švýcarsku? Obyvatele Kolína i jeho návštěvníky nejspíš víc zajímá, jestli bude dodržen alespoň poslední udaný termín. Čas ukáže.

NA JAŘE BUDE LÍP

Trvalé pochůzky městské policie, častěji vyvážené odpadkové koše, tvrdší postihy za vandalismus a nepořádek ve městě, dobrovolné úklidy typu akcí Z... O návrhy, jak zlepšit čistotu ve městě, není v diskusích mezi obyvateli Kolína nouze. Důvody k nim zavádávají černé skládky, nepořádky u kontejnerových stání, na nádraží, na Husově náměstí a dalších místech. Je reálné očekávat, že se situacelepší?

Vyvážení košů se dá upravit, ale jsou tu finanční limity. V neděli se třeba nevyvázejí, protože by si za to společnost AVE účtovala podstatně víc. Už takhle představuje úklid města vůbec největší položku z celého rozpočtu. A pokud jde o městskou policii, ta se například na nádraží objevuje pravidelně několikrát za den, ale strážníci tam (ani na jiných místech), nemohou stát trvale a chytat za ruku každého, kdo na zem něco odhodí. „Před nádražím jsme objednali další úklidy,“ říká Ing. Jan Kokeš z Odboru správy městského majetku. „K dalšímu zlepšení na problematických místech snad dojde na jaře. Pokud to půjde, budeme opět zaměstnávat adepty veřejně prospěšných prací z Úřadu práce Kolín. Ti by měli opět vytvořit úklidové čety pro drobný nepořádek ve městě.“

Pokud jde o kontejnerová stání, v letošním rozpočtu jsou vyčleněny další peníze na jejich výměnu či rekonstrukci. Proč ale se u nich i na dalších místech v Kolíně objevuje odpad, který patří do sběrných dvorů? V Kolíně jich je víc než kdekoli jinde v okrese a jsou zadarmo. Přesto je zřejmě leckomu zatěžko ujet se starou ledničkou nebo křeslem pár metrů navíc, když má třeba Borky blíž. Tady snad pomohou jen sankce pro dopadené viníky.

Totéž platí u vandalismu. „Koše před nádražím jsou betonové, v podstatě by měly být nezníčitelné, ale i tak už byl jeden zničený,“ uvádí jednatelka AVE Věra Suchomelová. Podobným věcem lze těžko zabránit, ale dopadení viníků a následné tresty možná případně následovníky odradí. Konkrétně – vandala demolujícího zmíněný koš odchytila hlídka městské policie a stálo ho to zhruba třináct tisíc korun.

red.

POD ŠTERNBERSKOU HVĚZDOU

Město Zásmyky zaznamenalo svůj největší hospodářský i kulturní rozkvět po roce 1637, kdy se dostalo do majetku Šternberků, kteří spravují zdejší majetky s výjimkou období obou totalitních režimů 20. století dosud. Za jejich vlády se Zásmyky dočkaly povýšení mezi přední šlechtická dominia v Čechách a staly se největším střediskem barokní kultury na Kolínsku.

První zmínka o Zásmykách pochází z roku 1285, kdy je vlastnil Sulislav ze Zásmyk, kuchmistr královny Guty, první ženy Václava II. V té době to byla malá osada kolem potoka Špandava, v místech dnes zvaných Vyšehrad, na vedlejší větvi obchodní stezky vedoucí od brodu přes Labe v Poděbradech k brodu přes Sázavu v Ratajích. V roce 1542 byla obec povýšena na poddanské město hejtmánem Kouřimského kraje Adamem z Řičan, který už sídlil na zdejším zámku.

Největší změny nastaly, jakmile se své dlouhé vlády (v letech 1653–1703) ujal Oldřich Vratislav ze Šternberka, nejvyšší purkrabí Českého království. Nejprve nechal opravit starý zámek, následovala přestavba kostela a založení kláštera a současně s tím nechal upravit celé okolí města. Pozůstatky jeho náročného krajinářského záměru z přelomu 17. a 18. století jsou v terénu dodnes patrné. Na vlastní areál zámku na severu navazovala rozsáhlá štěpnice, která na okraji městečka přecházela do bažantnice, osázené stromy dle pravidelného schématu ve tvaru hvězdice s osmi paprsky (erbovní znamení rodu Šternberků). Od východního okraje bažantnice se rozcházela vidlice tří cest (tak

zvaný Neptunův trojzubec), které dominovala barokní socha sv. Prokopa, odstraněná ve druhé polovině 20. století. Prostřední z cest je dodnes lemována lipovou alejí a je pohledově orientována na věže kostela a zámku, její protilehlý severovýchodní konec pak uzavírá kaple Narození P. Marie. Za ní se cesta v místě zvaném Ve Smrcích stáčí kolem skály, na níž stávala barokní socha sv. Jana Nepomuckého, odstraněná v roce 1918. Její obraz se původně zrcadlil na hladině dnes již zaniklého rybníka. Rozsáhlou krajinářskou kompozici pak v širším okolí Zásmyk doplňovalo ještě několik výklenkových kaplí a dřevěných křížů, které bohužel vesměs zanikly v 19. a 20. století.

Vlastní zámek se rozkládá na západní straně náměstí a vstupuje se do něj raně barokní budovou předzámčí s mohutnou branskou věží, na které lze pozorovat ještě pozdně renesanční až manýristické prvky. Na volném prostranství za bránou stojí čtyřkřídlá budova paláce, vzniklá na místě původní gotické tvrze, založené zemany ze Zásmyk v polovině 14. století. Reprezentační rodové sídlo vzniklo po roce 1653 za Adolfa Vratislava ze Šternberka, nejspíše podle projektu významného barokního architekta Giovanniho

Battisty Aliprandiho. Podle jeho návrhu byl v sousedství zámku postaven i zahradní pavilon v podobě umělé jeskyně – grotty. V této podobě se zámecký areál dochoval do dnešní doby, protože pozdější úpravy neměly na jeho vzhled zásadnější vliv. Když byl zámek Šternberkům v roce 1948 znárodněn, byly zde umístěny armádní chemické sklady a nastalo období rychlého chátrání. V roce 1982 navíc nedbalostí vojáků vyhořel, takže v roce 1992 byl v restituci vrácen dědičce šternberského majetku Franzisce Dianě Sternbergové-Phipps jako úplná ruina. Diana Sternbergová uvedla do chodu rodové hospodářství, čímž zajistila nezbytné prostředky na zahájení opravy zámku, které od té doby soustavně probíhají. Od roku 2012 je zámek převeden na dceru paní Diany Sternbergové Alexandru Hardegg, která pokračuje v jeho správě a provozu. Zámek zatím není pro turisty přístupný, navštívit ovšem můžete park s opravenou grottou nebo některou z příležitostných výstav pořádaných v budově předzámčí.

Roman Šulc,
www.cestyapamatky.cz



Vzpomínky na život v zásmyckém zámku u rodiny Šternberků, pro které pracovali její rodiče, popisuje neobyčejně barvitou a vytríbenou češtinou spisovatelka Libuše Hoznauerová († 2016) ve své knize *Kulivracení*

S IDEÁLY PROTI NACISMU

**František Jirásek,
MUDr. in memoriam**

* 13. 7. 1916 Ratboř

† 4. 2. 1942 Mauthausen

Student medicíny František Jirásek, čestný mladý člověk a přesvědčený komunist, zahynul jako odpůrce nacismu. Žil, jak sám napsal: „Smysl života je takový, jaký mu člověk sám dá.“

Františkův rod pocházel z Hronova. Jeho děd Emilián byl bratrancem spisovatele Aloise Jiráska. Otec František Jirásek st., vyučený zámečnický, pracoval jako železničář. Oženil se roku 1906 s Annou Terčovou z Náchoda, kde měl její otec hostinec. Po svatbě se stal traťmistrem v Českém Šternberku a poté v Ratboři. Roku 1922 požádal o přeložení do Kolína a stal se železničním úředníkem. Rodině byl přidělen byt na nádraží Kolín – místní dráha, avšak v následujícím roce otec zemřel. Vdova Anna se poté musela se třemi syny a dcerou přestěhovat do Ovčárecké ulice čp. 475.

František Jirásek, kterému doma říkali Fráňa, v roce 1927 ukončil obecnou školu a vstoupil na kolínské gymnázium. Patřil k dobrým studentům, byl znám svojí láskou k literatuře a později zájmem o filozofii. Spolužákům dával také kondice, aby si přivydělal a ulevil tak matce. Hodně četl, kupoval si knihy nebo je i opisoval, když neměl peníze. Ke konci gymnazijních studií ho zaujal marxismus. V poznámkách z roku 1937 popsal tento názorový přerod: „*Tak náhle, myslím, že o velikonocích v oktávě, jsem se rozhodl pro komunismus. Dosud mě proti komunismu držel asi dost Masaryk, ale jednou jsem našel, že Masaryk cosi (už nevím co) podkládá komunistům, zatím co títo to vůbec netvrdí. To mě tak naštvalo, že z odporu k Masarykovi jsem se postavil za komunismus přesto, že jsem ho vlastně*



moc neznal. Byl jsem [mu] však velmi blízko materialistickým základem své filosofie... Po maturitě [1935] jsem se zúčastnil večerních slezin, které se pořádaly v Borku... Tam jsem pochytily cosi nového a pak dál jsem své znalosti rozmnožoval po prázdninách v Praze.“ V kolínském parku v Borkách se scházeli a besedovali mladí místní komunisté a jejich sympatizanti.

František zahájil studium na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy a vstoupil do medicínské sekce Komunistické studentské frakce. Od roku 1936 se aktivně účastnil pomoci demokratickému Španělsku bojujícímu v občanské válce. Jen díky prosbám své matky do Španělska neodjel. Jako funkcionář Spolku mediků a později Spolku demokratických mediků se nejprve zúčastňoval medicínských letních táborů a potom je i vedl. Tam se také seznámil se svou životní láskou, medicímkou Jarmilou Samkovou.

Do odbojové činnosti se František zapojil se svými přáteli od počátku německé okupace. Po uzavření českých vysokých škol praco-



František Jirásek se snoubenkou Jarmilou Samkovou na Václavském náměstí v Praze, 1939–1940

val v dětské nemocnici v Praze na Karlově. V této době se čeští komunisté pohybovali mezi směrnicemi Kominterny, které jim bránily ve spolupráci s jednotlivými složkami občanského odboje, a vlastním přesvědčením o nutnosti ilegálního boje proti fašismu. Navíc nacistické bezpečnostní složky se soustavně zaměřovaly na eliminaci komunistické rezistence. Skupina mediků se v rámci komunistického odboje podílela na vydávání ilegálního časopisu Svoboda. Nakonec však byla gestapem rozbita a 8. srpna 1940 byl zatčen i František Jirásek. Byl brutálně vyslýchán, ale nezlomen udržoval z vězení spojení s rodinou pomocí motáků. Během prvního stanného práva byl v prosinci 1941 převezen do koncentračního tábora Mauthausen. Tamním nelidským poměrům odolával jen necelé dva měsíce.

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D



Dům v Ovčárecké ulici čp. 475, kde bydlel František Jirásek se svou rodinou



PhDr. Zdeněk Jelínek, historik Regionálního muzea v Kolíně, při odhalení pamětní desky Františka Jiráska v Ovčárecké ulici, 3. 9. 1987

DÝMKAŘ ŘEDITELEM KLÁŠTERA

Za pár dní mu bude šedesát, ale do důchodu se nechystá. Pečuje o vlastní firmu na výrobu dýmek, provozuje psychotherapeutickou praxi a navíc se v červenci minulého roku stal ředitelem kláštera v Kolíně. Pro Oldřicha Jirsu je to zcela nová role, nicméně s plnovousem, mikinou s kapucí a vlídným úsměvem se do bývalého kláštera kapucínů docela hodí.

Do Kolína dojíždí, ale kdysi tu jako dítě s rodiči bydlel, a to dokonce na dohled od kláštera. I když se pak v jeho dvou letech odstěhovali do Kladna, vrátil se během dětství na návštěvy ke kolínským tetám a strejdům a prolézal odstavené vlaky na kolínském nádraží, které ještě bývalo ideálním místem pro klukovská dobrodružství.

Dospíval na začátku éry počítačů, což ho nasměrovalo na strojní průmyslovku s výhledem práce na číslicově řízených strojích v bývalém Motorletu Praha. Nechtěl však být jen strojařem. Už jako středoškolák zjistil, že ho baví vyrábět dřevěné šperky a loutky. Po tátovi, úspěšném leteckém modeláři, zdědil jeho zálibu i šikovnost.

V devadesátých letech začal už jako soukromník s výrobou dýmek. Naučil se to sám a vytvořil si i vlastní technologický postup. Stačí prý kolem padesáti výrobních kroků, týden práce a z kořene vřesovce se stane kvalitní dýmka. Vypracoval se mezi přední české dýmkaře a z jeho „jirsovek“ pobařávají dnes lidé v USA, Rusku i Číně. Nebylo to však jen růžové. „Stal se ze mě workoholik, který nemá daleko ke zhroucení.“ K tomu nakonec došlo a v poločase svého života se začal ptát, jaký to má všechno smysl a kam zařadit osobní zkušenost s duchovními prožitky v době jeho krize. Pomohl mu kostel a psychotherapie. „Hledal jsem místo, kde se o Bohu mluví pro mě srozumitelně, a našel ho v Akademické farnosti u Salvátora v Praze.“ Aby mohl pomáhat druhým, vystudoval později psychotherapii na Pražské vysoké škole psychosociálních studií a z dýmkaře se stal po sedmiletém výcviku i psychotherapeut. Nakonec se pustil i do studia teologie.



Klášter je otevřený pro Koliňáky, kteří se chtějí jako vážní zájemci zúčastnit některého ze spirituálních kurzů, kulturní veřejnost se může těšit na občasný koncert, divadlo či film, s nimiž se do budoucna počítá. Více na www.kolinskyklaster.org.



Ředitel kolínského kláštera Oldřich Jirsa v klášterní zimní zahradě

Do kláštera dojíždí Oldřich Jirsa na občasně krátké pobyty už patnáct let. Stal se pravidelným účastníkem kontemplativních duchovních cvičení, na která vážně zájemce zvali jezuité, Akademická farnost a sestry karmelitky. V roce 2019, kdy měl být ekonomicky neudržitelný klášter prodán, byl mezi těmi, kteří se ho snažili zachránit, a stál u vzniku vzdělávací neziskové instituce nazvané Kolínský klášter – centrum spirituality a duchovních cvičení. Jako majitel rodinné firmy, která už dvakrát zažila krizi, se zdál být pro post ředitele dobrou volbou. „Seděl jsem v té době sice už na dvou židlích, ale řekl jsem si, že máme za to místo odpovědnost a že by mě to mohlo nakonec i bavit.“

V současné době Oldřich Jirsa jeden týden v Kolíně řediteluje, druhý týden vyrábí v Rynholci dýmky a praxi psychotherapeuta v Praze omezil na nezbytný jeden den. Za jeho motivaci pomáhat klášteru je i osobní zkušenost. Ví, že se Kolín stal pro mnoho lidí výjimečným místem. „Jsme hrdí, že programy v kolínském klášteře přitahují i nekatolíky, dokonce i nevěřící, kteří se chtějí ztížit a objevit svůj duchovní rozměr. Nejde o zbožnost a modlení, jak si lidé

často představují, ale spíš o vnitřní rozhovor, k němuž je klášter s meditační zahradou ideálním místem,“ tvrdí. Jako ředitel kláštera se ovšem musí starat spíš o věci pozemské, tedy vztahy kláštera se státními institucemi a spolupracujícími partnery, o vedení nutných právních dokumentů a účetnictví. „V podstatě jsme rodinný podnik. Máme správce, kuchařku, uklízečku i asistentku pro organizaci kurzů. Do naší širší rodiny patří dalších asi patnáct lidí, kteří účastníky kurzů doprovázejí. Všichni se dobře známe. Jde převážně o kněze a řeholní sestry, ale i o lékaře a psychotherapeuty. Těší mě, že jsou to všechno otevřené a tolerantní lidé a mimo vztah ke spirituálním stránkám člověka mají často i odborné psychologické vzdělání.“

Pokud to právě neznemožňují žádná covidová omezení, bývá v Kolíně téměř každý týden kurz pro dvacet až třicet lidí a kurzovné vystačí na úhradu běžných provozních nákladů a základní údržbu. Kurzy jsou obvykle od čtvrtka do neděle a Oldřich Jirsa přemýšlí, zda je vhodné klášter v ostatních dnech víc otevřít veřejnosti. „Neradi bychom působili jako nějaký konspirativní spolek schovaný za zdi, klášterní klid však musíme chránit. Chceme ale Koliňáky občas pozvat na nějaký koncert, divadlo, film nebo kulturní akci. Nic také nebrání, aby se stali účastníky našeho pravidelného programu.“

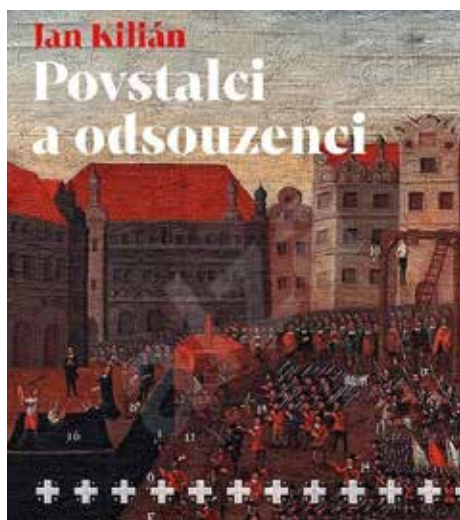
Pro samotného ředitele už klášter do značné míry své zklidňující kouzlo ztratil. Vnímá nejen klášterní ticho, ale i starosti s jeho provozem spojené. Klášter je totiž v obtížné situaci. Mimo aktuální problémy s covidem a udržením nákladného provozu po dramatickém zvýšení cen energií je nutné řešit i neodkladný problém nutné rekonstrukce za desítky milionů. Zejména střecha je ve špatném stavu a každý větší déšť je velká starost.

Oldřich Jirsa je typickým renesančním člověkem a jeho svět má mnoho faset. Od hudby přes focení a sport až po filozofii. Aktuálně nemá čas hrát golf a do Kolína si ještě nestačil dovézt ani svůj bicykl Giant Defy. Dovezl si však svoje „hudební hračky“ – syntezátory Moog a v noci se z jeho klášterního pokojíku někdy ozývá ambientní hudba, kterou má rád. Dýmky se mu staly spíše prací, ale jednou denně si vychutná doutník. Je to jeho pravidelná kouřová meditace na pětáctýřicet minut. Jako psychotherapeut dobře ví, jak je taková radostná zahálka užitečná.

Text a foto: Vladimír Sládek

NEŠLO JEN O PÁNY

V loňském roce uplynulo čtyři sta let od okamžiku, kdy bylo na Staroměstském náměstí popraveno dvacet sedm českých „pánů“, resp. tři páni, sedm rytířů a sedmnáct měšťanů. Beletristicky byly osudy některých již zpracovány (ve formě románů, povídek, poezie nebo filmu), ale právě loňské výročí bylo příležitostí vydat monografii **Povstalci a odsouzení** se životopisnými údaji a osudy všech obětí. Musím se přiznat, že některá jména jsem slyšela poprvé, ale o to zajímavější bylo sledovat jejich osudy.



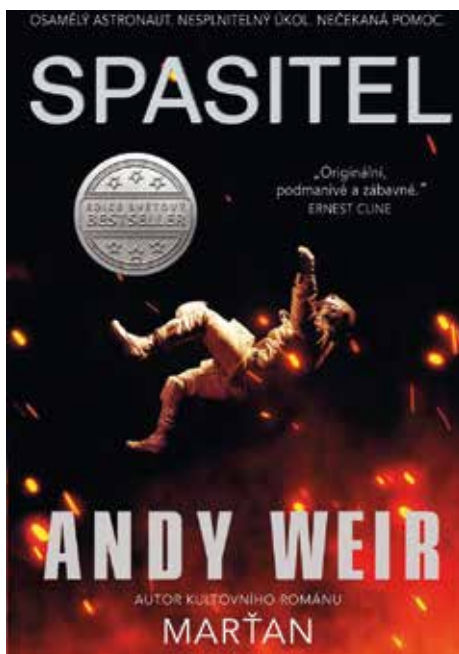
Kniha autora Jana Kyliána rozhodně nepatří k těm, které se čtou jedním dechem, četla jsem vždy o jednom odsouzeném a příběh jsem v sobě nechávala doznít. U každé z osobností se dozvíme něco o jejím rodu, kariéře, rodině i majetkovém zázemí a také o její politické angažovanosti v době předbělohorské i během stavovského povstání. Nechybí ani průběh soudního procesu a pobělohorské osudy rodinných příslušníků. Při příští procházce po Staroměstském náměstí už za každým křížem uvidím konkrétní příběh.

Libuše Vodičková



Vyznačení někdejšího popraviště v dlažbě u Staroměstské radnice

Z knihy **Povstalci a odsouzení**



NEZMAR V KOSMU

Filmový průmysl požívá literární náměty neuvěřitelným tempem. Filmová práva jsou občas prodána ještě před vydáním knihy, což se v minulém roce stalo i sci-fi Andy Weira **Project Hail Mary**. Autor zažil něco podobného už se svým debutovým románem **Maršan**, který šel do kin rok po vydání. Co je na Weirových knihách pro filmaře tak přitažlivého? Snad to, že jsou psány jako filmové scénáře a odehrávají se v komorním prostředí s minimem postav.

Hlavní postavou v obou příbězích kalifornského spisovatele je osamělý astronaut, schopný přežít v mimořádně nepříznivé situaci díky improvizaci a exaktní vědě. Nečekejte žádný hluboký ponor do lidského nitra, tady si autor vystačí s hloubkou vesmíru, lidskostí a nekončícím optimismem. Kromě toho ovšem i s relativistickou fyzikou, biologií, chemií, orbitální mechanikou... Vůbec nevádí, že obě knihy mají podobný rámeček a stejné poselství,

jde o balzám na dobové nemoci v čele s pavědeckým zmatením a ztrátou smyslu.

Project Hail Mary vyšel česky pod názvem **Spasitel** a je dostupný v Městské knihovně Kolín, stejně jako tři předchozí autorovy knihy. Řada fanoušků o Spasiteli mluví jako o nejlepší sci-fi 2021, a to včetně Billa Gatese. Ten ho zařadil mezi pět nejlepších knih uplynulého roku.

Vladimír Sládek

MYSTIK POD TOČNOU

Pražský fotograf René Hrala vystavuje své práce až do 24. února na Studiové scéně pod točnou Městského divadla v Kolíně. Výstava má název **Jedním okem** a jsou na ní převážně práce z posledních let. Autorovi, který jako profesionální fotograf pracoval pro různé instituce, bude za dva roky sedmdesát a je víc propojený s Kolínem, než by náklonost k Sudkovu a Funkemu mohla naznačovat. Před osmi lety předal celý svůj fotoarchiv s víc než deseti tisíci negativy, diapositivy a fotografiemi do Regionálního muzea v Kolíně a průběžně sem směřuje i další svoji tvorbu. Něco podobného je v českém kontextu výjimečné. Důvod je možné hledat i v tom, že autor již zčásti opustil běžnou realitu a žije v mystickém prožívání světa, bez ohledu na osobní prospěch, dobové trendy či světské zájmy. Demonstrují to i jeho fotografie často tištěné i na čiré fólie.

S Hralou jako fotografem se lze podrobněji seznámit díky jeho výpravné monografii **Cítění duše** nebo publikaci **Éter** zaměřených již cíleně na metafyzickou tvorbu. Obě knihy vyšly v minulém roce a jsou doplněny texty duchovního učitele Jiřího Krutiny.

Vladimír Sládek



René Hrala pod točnou

KINO 99

Vážení diváci, odhadnout budoucnost kin neumím. Válčují nás streamovací platformy s filmy a seriály online. Nepochybně je více než třináct webů, kde se dají legálně sledovat filmy, další přibývají. Ale kina tu stále jsou a věřím, že nezhynou!

Společný filmový zážitek totiž nic nenahradí. I proto modernizujeme stávající zařízení a zázemí kina. V současné době připravujeme ve foyer před vstupy do sálů LCD obrazovky. Ty postupně nahradí plakáty v papírové formě. Změna je nutná, někteří distributoři disponují pouze digitálním formátem plakátů a propagace. A jak je to s filmy? Kvůli nekončící epidemii covid-19 bylo a stále je mnoho filmů vyřazeno anebo posunuto. Zvraty v plánování jsou tak na denním pořádku. V březnu se můžete těšit na tyto nové filmy:



BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Scénář filmu Jana Svěráka vznikl na motivy oblíbených povídek Zdeňka Svěráka. Děj filmu se věnuje stárnoucímu spisovateli Karlu Šejnohovi, jemuž už psaní nejde jako dřív. Nedokončené povídky se mu hromadí v hlavě a jejich postavy vylézají na denní světlo a dožadují se, aby autor pokračoval v ději.

11. 3. 2022 – delegace k filmu
Novinku **BETLÉMSKÉ SVĚTLO** můžete v kolínském kině vidět poprvé v pátek 11. března s účastí filmové delegace!

IDENTITA ES

Režisérka a scenáristka Alena Činčerová ve svém celovečerním dokumentu Identita ES přináší neuvěřitelný životní příběh profesora Emila Skamene, jednoho z nejuznávanějších světových imunologů a genetiků, který celý život zasvětil odhalování tajemství genů, a přitom sám po desítky let neznal svou vlastní identitu. Jen souhrou náhod objevil, že je někým úplně jiným.

PROMĚNA

Novinka od studia Pixar vypráví o pubertální dívce, která se při jakémkoli rozrušení proměňuje v červenou pandu, což je bohužel prakticky neustále. Dívku navíc silně znervózňuje její až příliš starostlivá maminka, která se od své dcery téměř nikdy nevzdálí...

ZNÁMÍ NEZNÁMÍ

Hořkosladká komedie je adaptací světoznámé předlohy Naprostí cizinci režiséra Paola Genoveseho, což je film, podle něj vznikl největší počet lokálních remaků v historii kinematografie. Příběh filmu vypráví o partě českých a slovenských přátel, kteří se sejdou v pražském bytě, aby oslavili příchod Nového roku. Znají se už dlouho a i toto setkání by se neslo v duchu klasické silvestrovské oslavy, kdyby... Kdyby se nezrodil zdánlivě nevinný nápad – dát všechny mobilní telefony na stůl a nahlas sdílet každou doručenu zprávu a dát na hlasitý odposlech každý příchozí hovor.

V březnu také zopakujeme divácky úspěšné tituly:

MIMOŘÁDNÁ UDÁLOST

Komedie režiséra a scenáristy Jiřího Havelky je volně inspirována skutečným příběhem vlaku, který i s cestujícími ujel nešťastnému strojevodoucímu, když vystoupil kvůli opravě brzd.

V LÉTĚ TI ŘEKNU, JAK SE MÁM

Komedie mapuje životy party čtyřicátníků, kteří se znají od dětství a dodnes se potkávají, teď už i s svými rodinami. Po letech se ale začínají objevovat tajemství, která jejich životy navždy změní.

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY

Netřeba představovat volné pokračování jedné z nejuspěšnějších domácích pohádek. Diváci se mohou těšit nejen na loupežníka Karabu v podání Ondřeje Vetchého, ale také na dva záporáky – vychtralé rádce Ference a Lorence, které si opět zahráli Miroslav Vladyka a Jiří Lábus.

UNCHARTED

Filmové dobrodružství legendárního lovce pokladů v jedné z nejslavnějších herních sérií na světě. V honbě za pětimiliardovým pokladem se představují Tom Holland, Mark Wahlberg a Antonio Banderas.

Petr Hejzman
ředitel Kina 99 Kolín

ÚNOR S MĚSTSKOU KNIHOVNOU KOLÍN

2. 3. 17 h

Vernisáž výstavy děl **Martiny Longinové**
Výstavní sál Městské knihovny, Husova ul.
Výstava potrvá do 28. 4.

8. 3. 9–11 h

Tradiční posezení k **MDŽ**
Výstavní sál Městské knihovny, Husova ul.
Rezervace účasti na telefonu 776 321 852 nebo osobně v oddělení pro dospělé.

9. 3. 15–18 h

Deskohraní a **hvalolamy v knihovně**
Pobočka knihovny na sídlišti, Benešova ul.

10. 3. 17 h

S **Jakubem Kroulíkem ke knize Hypnotizér**
Výstavní sál Městské knihovny, Husova ul.,
beseda

14. 3. 14–15 h

Dostaveníčko aneb Odpolední chvílky s přáteli a literaturou
Výstavní sál Městské knihovny, Husova ul.
Provázet vás bude Alena Šultová, rezervace účasti na telefonu 720 589 158 nebo osobně v čítárně.

17. 3. 10 h

Komentovaná procházka s Miloslavou Jouzovou novým židovským hřbitovem

Sraz před branou hřbitova, bližší informace na telefonu 776 031 835.

22. 3. 9 h

Velikonoční tvoření s Janou
Výstavní sál Městské knihovny, Husova ul.
Účastnický poplatek 150 Kč, rezervace účasti na telefonu 776 321 852 nebo osobně v oddělení pro dospělé.

23. 3. 17–18.30 h

Čaj o páté
Pobočka knihovny na sídlišti, Benešova ul.
Další ochutnávka čajů a povídání o knihách s Jitkou Platzerovou – rezervace účasti na telefonu 776 031 835.



MUŽ MOJÍ ŽENY

Divadlo Na Fidlovačce Praha

MĚSTSKÉ
DIVADLO
KOLÍN

BŘEZEN

8. 3. | úterý | 19 hod. | pronájem

KOLÍNSKÝ BIG BAND - DÍKY, PEPO!

Koncert, který vzdá hold kolínské hudební legendě.

10. 3. | čtvrtek | 19 hod. | skupina C

HLEDÁM ŽENU, NÁSTUP IHNEDE

E. Taylor

Komedie s M. Adamczykem a N. Boudovou.

Divadlo Palace Praha



12. 3. | sobota | 19 hod. | skupina A

AMADEUS / P. Shaffer

Opulentní drama o W. A. Mozartovi.

Městské divadlo Mladá Boleslav

13. 3. | neděle | 15 hod. | mimo předplatné - pohádka

POHÁDKY OVČÍ BABIČKY / P. Sýkora,

P. Vašíček, D. Spanlangová,
Večerníčková klasika na jevišti.

Alfa Plzeň

16. 3. | středa | 19 hod. | HLAVNÍ SCÉNA

KAREL KAHOVEC A GEORGE & BEATOVENS

Hvězda 60. let, rock'n'rollová legenda.

17. 3. | čtvrtek | 19 hod. | skupina E

VRAŽDA V ORIENT EXPRESU

A. Christie, K Ludwig

Nejslavnější detektivka královny žánru.

Městské divadlo Kladno

18. 3. | pátek | 19 hod. | Divadelní klub SCAPINO

EPYDEMYE

Energické vystoupení, ocenění „Anděl...“

Koncert k 80. výročí hrdinské smrti Václava Morávka.

19. 3. | sobota | 19 hod. | skupina D

NORMÁLNÍ DEBIL / R. Bellan

Crazy komedie z let normalizačních.

Kulturní portál Praha

21. 3. | pondělí | 19 hod. | Divadelní klub SCAPINO

JEFF MC ERLAIN (USA)

Newyorský bluesový guru.

22. 3. | úterý | 19 hod. | pronájem

KOLÍNSKÝ BIG BAND A VLADIMÍR HRON „HVĚZDY NEHASNOU“

29. 3. | úterý | 19 hod. | Divadelní klub SCAPINO

BEX MARSHALL (GB)

Hudební tornádo z Británie.

31. 3. | čtvrtek | 19 hod. | HLAVNÍ SCÉNA

MINIPÁRTY S KARLEM ŠÍPEM

Host: Alois Náhlovský



DUBEN

1. 4. | pátek | 19 hod. | skupina B

FALEŠNÁ NOTA / D. Caron

Dramatický duel dvou hereckých osobností.

Divadlo v Řeznické Praha

5. 4. | úterý | 19 hod. | HLAVNÍ SCÉNA

RADŮZA + KAPELA

Jedinečnost a originalita.

8. 4. | pátek | 19 hod. | skupina A

MUŽ MOJÍ ŽENY / Miro Gavran

M. Dlouhý a D. Novotný a společná manželka.

Divadlo Na Fidlovačce Praha

12. 4. | úterý | 19 hod. | ARÉNA JEVIŠTĚ

FLAMENGO REUNION SESSION

Reunion legendární kapely („Kuře v hodinách“)

19. 4. | úterý | 19 hod. | HLAVNÍ SCÉNA

KONCERT PRO 10 STRUN JAROSLAV SVĚCENÝ, MILOSLAV KLAUS

Český Paganini, který vás zvedne ze židlí.

20. 4. | středa | 19 hod. | Divadelní klub SCAPINO

MIKE ROSS BAND (GB)

Emotivní hlas a opojná virtuózní kytarová hra.



21. 4. | čtvrtek | 19 hod. | skupina C

TIK TIK / L Baffie

Komedie z psychiatrické čekárny.

Komorní Kalich Praha

22. 4. | pátek | 19 hod. | mimo předplatné

DIVADLO JÁRY CIMRMANA VRAŽDA V SALÓNĚM COUPÉ

Cimrman, Smoljak, Svěrák

Detektivní hra.

29. 4. | pátek | 19 hod. | skupina B

MISTROVSKÁ LEKCE / T. McNally

Dagmar Pecková jako operní legenda M. Callas.

Městské divadlo Mladá Boleslav



MARTIN MAINER
PAST / MINULOST / 2
11. 1. - 9. 4. 2022 OBRAZY

Jolana HAVELKOVÁ
fotografie

19. 4. - 24. 6. 2022



**PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK**

PO – PÁ 8–16 hodin

731 478 419

msd.kolin@volny.cz

3. 3. čtvrtek, 20 h

CHRIS JAGGER

Další z velkých světových hudebních jmen a kolínská událost roku – britský hudebník a herec, mladší bratr legendárního frontmana kapely Rolling Stones Micka Jaggera, který vydal několik sólových alb a podílel se i třeba na albu Erica Claptona No Reason z roku 1976, přijíždí do České republiky jen na několik koncertů. Hráč na kytaru, foukací harmoniku a zpěvák ve své tvorbě míchá blues, rock a především irskou country a v době nucené pauzy vydal novou desku Mixed Up The Medicine inspirovanou muzikou Boba Dylana. Vstupné: 450 Kč (předprodej), 500 Kč (v den konání) Koncert k stání i sezení.

10. 3. čtvrtek, 20 h (původně 9. 2.)

KRAJINA RÓ

Michal Němec, kytarista a zpěvák dnes už hodně známé a úspěšné kapely Jablkoň, se potkal s kytarovým talentem z kapely The Bladderstones Tomášem Frolíkem, přizvali další spoluhráče a především zpěvačku a herečku Aničku Břenkovou a pod zkušným producentským dohledem Ondřeje Ježka nahráli jedenáct původních skladeb. Vstupné: 200 Kč (předprodej), 230 Kč (v den konání). Koncert k stání i sezení.

17. 3. čtvrtek, 19 h

OLYMPIC TOUR 2022

Přeložený koncert, vstupenky platí. Vstupné: 690, 650, 590 Kč (dle místa). Koncert k sezení, číslované židle.

19. 3. sobota, 18 h

PUNK ROCK RADIO TOUR 2022

Vstupné: 250 Kč (předprodej), 300 Kč (v den konání). Koncert k stání.

23. 3. středa, 19 h

MOC A SÍLA HYPNÓZY – JAKUB KROULÍK

Odborná interaktivní přednáška. Přijďte se uvolnit a prožít něco velice výjimečného. Moderní hypnotizér ve viktoriánském obleku džentlmena Jakub Kroulík vám předvede, jak vypadá změněný stav vědomí. Vstupné: 550 Kč (první tři řady), 450 Kč (ostatní).

24. 3. čtvrtek, 19.30 h

DYMYTRY

V dnešní nejisté době je pořád ještě jedna jistota – rocková muzika nás nikdy neopustí! A taky že Dymytry rodina drží pohromadě! Vstupné: 490 Kč (předprodej), 550 Kč (v den konání). Koncert k stání.

29. 3. úterý, 19 h

PAVEL VONDRÁČEK

Nadějný mladý klavírista Pavel Vondráček publiku představí hudbu ze svého prvního autorského alba Love Stories

31. 3. čtvrtek, 20 h

PAVEL ŽALMAN LOHONKA – ŽALMAN & SPOL.

Kulaté sedmdesáté narozeniny oslavil v roce 2021 už legendární muzikant Pavel Žalman Lohonka, jehož písničky jako Všech vandráků múza, Jdem zpátky do lesů či Ráno bylo stejný a mnoho dalších zlidověly a zpívají se nejen u táboráků. Vstupné: 350 Kč, 280 Kč, 250 Kč, 220 Kč (dle místa).

KRUH PŘÁTEL HUDBY

22. 3. úterý, 19 h

**EVA GARAJOVÁ – mezzosoprán,
MIROSLAV SEKERA – klavír**

Eva Garajová je známá operní pěvkyně. Řadu let spolupracovala se Státní operou Praha a pravidelně se objevuje na koncertních pódiiích v tuzemsku i v zahraničí. Nezřídka stojí po boku věhlasných umělců, jako je například španělský tenorista José Carraras.

REGIONÁLNÍ MUZEUM V KOLÍNĚ

Výstavy:

Veigertovský dům

18. 11. 2021 – 29. 5. 2022

**ZAPOMENUTÁ VŮNĚ STŘELNÉHO
PRACHU**

Červinkovský dům

24. 11. 2021 – 20. 2. 2022

LUDMILA PADRTOVÁ

Dvořákovo muzeum pravěku

12. 11. 2021 – 31. 3. 2022

JOSEF ČASLAVA – NÁVRAT V ČASE

Doprovodný program:

22. 2. 17 h

**ZAJÍMAVOSTI ZE SBÍRKY PALNÝCH
ZBRANÍ VHŮ**

přednáška (Mgr. Jan Šach), Veigertovský dům, Karlovo nám. 8

26.–27. 2. 10–15 h

MASOPUST DRŽÍME

Seznámení s masopustními maskami, tematické aktivity a dílny pro rodiny s dětmi, Červinkovský dům, Brandlova 27

8. 3. 17 h

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA výstavy Zapomenutá vůně střelného prachu, kapacita omezena – rezervace na tel. 321 722 988, Veigertovský dům, Karlovo nám. 8

12. 3. 7 19 h

EXKURZE

Městská zbrojnice v Plzni, zbrojnice v Horšovském Týnu, rezervace na tel. 321 722 988

22. 3. 17 h

**POHLED NA RESTAUROVÁNÍ ZBRANÍ
POČÁTKEM 21. STOLETÍ**

Přednáška (Jan Török), Veigertovský dům, Karlovo nám. 8

26. 3. 10–16 h

STRÍLÍME SI Z ČASU

Interaktivní celodenní program pro děti od 10 let i dospělé, Veigertovský dům, Karlovo nám. 8

17. ročník soutěže
MACHAROVO PERO



Téma: Jeden den s Macharem

Termín odevzdání prací: 31. 10. 2022

Bližší informace v Městské knihovně Kolín

FOR FREE DAYS

**Let vrtulníkem
nad vaším domovem**

KOLÍN 17.04.2022
Objednávejte do 07.04.2022

www.ffd.cz/kolin

od 875 Kč

info@forfreedays.cz | +420 499 984 800

IVETA ŠTĚDRÁ
realitní makléřka ERA Garancia
tel.: (+420) 725 688 267
iveta.stedra@era-reality.cz

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska.

Stáří 16 - 20 týdnů, cena 199 -245 Kč/ks

Prodej : Kolín - u atletického stadionu

11. 3. v 17.10 hod.

Výkup králičích kožek - cena dle
poptávky.

Info : Po-Pá 9 -16 hod , tel. 601 576
270, 728 605 840

VYKOUPÍM

**knížní pozůstalosti,
porcelán, sbírky poštovních
známek, pohlednic, obrazy,
staré rybářské a myslivecké
potřeby apod.**

tel: 731 489 630

J

Pohřební služba Jeřábek

Kmochova 15, Kolín II

www.pohrbyjerabek.cz

321 721 504, 602 123 503

Krajská hospodářská komora Střední Čechy
si Vás dovoluje pozvat na

**VELETRH UČŇOVSKÝCH A STUDIJNÍCH OBORŮ
ŘEMESLA 2022**

PREZENTACE STŘEDNÍCH ŠKOL Z REGIONŮ
Nymburk, Praha-východ, Mělník, Kolín, Mladá Boleslav, Kutná Hora

Pro školy a žáky ZŠ a SŠ vstup zdarma.

Termín konání: **24. února 2022 v čase 09:00 – 16:00 hod**

Místo: **Kulturní dům Čelákovice**
Sady 17. listopadu 1380/6, Čelákovice

Program akce: **24.2.2022 od 09:00 hod – 13:00 hod**

Srdečně zveme žáky základních a středních škol, jejich rodiče a veřejnost. V rámci programu proběhnou v uvedených časech prezentace středních škol na pódiu tradičně doplněné módní přehlídkou studentů SŠ designu Lysá nad Labem, prezentace škol ve stánku do 16:00 hod.

Další informace a objednání škol: sizlingova@komora.cz, tel. 702 020 489

Krajská hospodářská komora
Střední Čechy

Pohřební ústav Pavel KOS

602 221 511, 601 221 511

Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)

www.pohrebnikolin.cz

online objednávky



Dentální hygiena

Nově otevřená
ordinace
přijímá pacienty!

Objednat se můžete:
telefonicky: 777 724 177
emailem: dh.kolin@seznam.cz
nebo osobně: Komenského 182, Kolín
(stará poliklinika)



PŮJČOVNA LYŽÍ A SNOWBOARDŮ

broušení hran s finální úpravou keramikou

Bezručova 980, Kolín
(budova školní jídelny
při 1. ZŠ Bezručova)

Otevírací doba:

po - pá: 15 - 18 hodin

so: 10 - 12 hodin

so + ne: 18 - 19 hodin (pouze vracení)

Vybavení lze zamluvit dopředu

www.skiservisnedved.cz

tel.: 608 174 329

ATOM REALITY®



Ing. Tomáš Chrastil
realitní makléř

+420 602 320 140

Manželé Pavla a Jaromír Kuprovi



pořádají



Zápis do kurzů tance a společenské výchovy

Podzim 2022 „Na Zámecké“

Platba dne 10.2.2022

od 14,00 hod. v DDM „Na Zámecké“

termín kurzu : 2.9. – 16.12.2022

3.9. – 17.12.2022

kdy : každý pátek od 20hod.

každou sobotu od 19 hod.

hudba : V.I.P. Zdeňka Jeřábka

kurzovné : 2 500,- Kč

garde : 500,- Kč

Přihlášky na www.tanecni-kolin.cz

Informace : +420 736 507 040

KLUBY PRO SENIORY

I. pololetí roku 2022

Odbor sociálních věcí a zdravotnictví pod záštitou místostarosty Michala Najbrta si dovoluje pozvat všechny seniorky a seniory na akce, které se konají i mimo běžný program v klubech seniorů města Kolín v první polovině roku 2022:

10. 1. **13.30 h, hudební pondělí s tancem**, pravidelně každé pondělí, ul. Benešova
1. 2. **13.30 h, beseda s organizací Dementia – veřejná osvěta, vzdělávání a poradenství (Alzheimerova nemoc nebo jiný typ demence)**, ul. Benešova
15. 2. **13.30 h, Český červený kříž – mozková příhoda (rizikové faktory, příznaky)**, ul. Benešova
8. 3. **13.30 h, beseda s organizací Život Plus – poradenství v oblasti tísňové péče**, ul. Benešova
22. 3. **13.30 h, Český červený kříž – měření tlaku, cukru a BMI**, ul. Benešova
29. 3. **13.30 h, Hasičský záchranný sbor Kolín – beseda**, ul. Benešova
5. 4. **14.00 h, aromaterapie – beseda o alternativní terapii**, ul. Benešova
11. 4. **14.00 h, velikonoční tvoření pro seniory**, Štítary
12. 4. **13.30 h, velikonoční tvoření pro seniory**, ul. Benešova
12. 4. **13.30 h, Český červený kříž – sladká cukrovka (vznik a prevence diabetu, typy diabetu, dědičnost, vliv výživy a pohybové aktivity na zlepšení stavu nemoci)**, Štítary
26. 4. **13.30 h, kosmetická poradkyně – jak na zralou pleť, jak se líčit v seniorském věku, ukázka líčení (senior make-up)**, ul. Benešova
3. 5. **13.30 h, práce Městské policie Kolín v obrázcích – práce policie nejen v kuriózních situacích**, ul. Benešova
4. 5. **13.30 h, beseda s Městskou policií Kolín na téma bezpečnost seniorů**, Štítary
17. 5. **13.30 h, Český červený kříž – měření tlaku, cukru a BMI**, Štítary

Pokud vás program zaujal, je možné získat více informací u pracovnice Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v Kolíně Moniky Kroupové, DiS. sídlící na adrese: Karlovo náměstí 45, 2. patro, tel.: 321 748 208.

Vyhrazujeme si právo na změnu.

Město Kolín provozuje pravidelně kluby se sídlem:

Kolín II, Benešova ul. 644

Provozní doba:

pondělí–pátek 13.00–17.00 h

Kontaktní osoba: Jiřina Nedbalová

Kolín – Štítary, Na Návsí 34

Provozní doba:

pondělí–pátek 14.00–18.00 h

Kontaktní osoba: Monika Kroupová

Klubová činnost probíhá bezplatně, symbolické vstupné či finanční příspěvek se vybírá pouze na jednotlivé akce (tvoření a výlety).



kolín